

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2007 - 31 pàgines

Sessió ordinària del dia 22 de març del 2007

El dia 22 de març del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 11/2007, i que, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del cos penitenciari.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei penitenciària.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la revisió de preus de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda i al Protocol opcional al Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, fets a Ginebra el 20 d'abril de 1929.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina, Esteve López Montanya, i Mariona González Reolit, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, instant el Govern a què presenti durant el primer trimestre del 2007, un Projecte de llei de modificació de la Llei de la funció pública que permeti comptabilitzar el treball a temps parcial de les persones que presten servei com a auxiliars de pati i menjador a l'Escola Andorrana, amb altres activitats retribuïdes, i que tot el personal no docent, durant el proper curs escolar 2007-2008 depengui directament del ministeri encarregat de l'educació.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal

M. I. Sr. Robert Call Masià

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Jordi Font Mariné i del M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Affers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemà Riberaigua, Ministre de Turisme i Medi Ambient, i Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Ensenyament Superior i Recerca.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Abans de començar amb l'ordre del dia, simplement constatar que hi ha un error de transcripció en el punt número 5 de l'ordre del dia, on hi figura el nom de "Projecte de llei", hauria de dir "Proposició de llei". Doncs, constatat l'error, començaríem amb el punt número 1.

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 32/2006, del 17 de juliol, i posteriorment, a l'omissió de la publicació dels annexos del Projecte de llei, la Sindicatura va acordar publicar novament el dit Projecte de llei al Butlletí 53/2006, del 29 de novembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat, i ha estat publicada en el Butlletí 48/2006, del 9 de novembre.

EL Sr. Jaume Bartumeu exposa...

El Sr. Ricard de Haro té la paraula per exposar l'esmena.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, em permetran deixar clar que la presentació d'aquesta esmena a la totalitat no és com molts han volgut fer creure, un acte d'oposició sistemàtica a qualsevol acció d'aquest Govern liberal.

I intentaré explicar-me.

Miri, tot llegint l'exposició de motius d'aquesta Llei, podríem arribar a subscriure, fins i tot, -sóc potser agosarat-, al 90%. Em refereixo a l'exposició de motius. Ja que efectivament si aquest país vol tirar endavant, el que s'ha de fer entre moltes d'altres coses és potenciar, enfortir i donar tots els mitjans necessaris perquè el turisme, -el sector del turisme-, tiri endavant, i es faci més gran, si s'escau. I també coincidim en què per fer això cal una coordinació i cal una col·laboració estreta entre les administracions i el sector privat d'aquest país.

Fins aquí coincidim.

Però, és aquí quan comencem a divergir de vostès, perquè el que nosaltres no fem és fugir d'estudi. I vostès ho fan o no! Nosaltres creiem que sí, perquè ja ens tenen acostumats a aquestes pretensions d'externalització, que els agrada dir a vostès, o com es diguin, i que nosaltres en diem privatitzacions.

Si fins ara s'havien conformat amb departaments ministerials o serveis de l'Administració, ara gosen fer-ho amb un ministeri. Perquè nosaltres el que entenem és que amb aquest Projecte de llei el que farem, -tal com està presentat-, serà privatitzar el Ministeri de Turisme.

Perquè si no, ens ho haurien d'explicar, i no ho han fet. I aquest és un dels retrets que els hi fem, i per això presentem aquesta esmena. Si aproven aquesta Llei, caldrà explicar molt bé, a nosaltres i a la nostra societat què en farem d'aquest Ministeri de Turisme? A part de col·locar algú i perquè ocupi una cartera, a part d'això, quines funcions tindrà aquesta Ministeri de Turisme? Ja que aprovant aquesta Llei tal com està redactada, les potestats i el poder que donen a aquesta societat, seguint el que diu l'exposició de motius, estarà regida pel dret privat... Entenebreix, enfosqueix i anul·la, -i és el nostre parer-, el que és actualment el Ministeri de Turisme.

Ho han fet malament senyors, tot i semblar, com he dit abans, que la intenció sigui bona, no ens ho creiem. Ja ho he dit en altres ocasions. No els podem creure.

Perquè el primer que haurien d'haver fet és presentar un pla de funcionament del Ministeri de Turisme, amb aquestes mancances que diuen que no es poden solventar si no fem anar aquesta societat.

Aquesta rigidesa que diuen que avui té, aquesta manca d'agilitat, entre d'altres, i sobretot, ens haurien de presentar com queda aquest Ministeri després d'encabir aquesta societat dintre d'aquest Ministeri. I això no ho han fet. No ho han fet.

Tant mateix ens demanen d'aprovar una Llei per tenir potestats sobre uns serveis que ara estan sota el mandat dels comuns, que són serveis comunals, com són les oficines de turisme. Ens demanen d'aprovar una Llei que ha provocat nombrosos neguits i dubtes en amplis sectors de la societat. I que per aclarir aquests dubtes hem de confiar en vostès. I ja els hi dic, no hi confiem. Ni hi podem confiar!

Demanen massa. Per això, nosaltres hem presentat aquesta esmena a la totalitat, perquè som l'alternativa a aquest Govern liberal. I nosaltres, el que haguéssim fet abans de presentar un text com aquest, intentant que on no arribés l'Administració, amb el Ministeri de Turisme poguéssim arribar a crear una societat similar a aquesta. Nosaltres hauríem fet moltes altres coses, per evitar mal entesos, per evitar dubtes, i sobretot injustícies.

I per aquest motiu, com que haguéssim fet moltes altres coses, nosaltres per això hem presentat l'esmena a la totalitat; perquè amb esmenes parcials d'aquesta Llei no l'haguéssim pogut arreglar. Nosaltres haguéssim explicat què volem fer, i per què ho volem fer. No haguéssim tret aquí un real decret de temps antics, creant una societat, anul·lant un Ministeri com ho han fet, sense donar més explicacions que aquestes. Nosaltres haguéssim intentat donar els mitjans a l'Administració, als funcionaris que fins ara han estat desenvolupant la

tasca en aquest Ministeri. I possiblement, i aquí potser coincidim, haguessin arribat a un punt en què hagués estat necessari crear algun organisme, algun éns similar a aquest. Però primer, el que cal fer és intentar arreglar les coses.

El que no podem fer, és fer una Llei per privatitzar uns serveis, i que aquesta privatització provoqui el malestar, provoqui el neguit, i provoqui en un moment en què no han tingut, per desgràcia, una temporada esplèndida d'hivern, que és la que fins ara ens salva el país, -a nivell de turisme, parlo-, si ja hi havia prou neguits, a sobre no podem donar recolzament a aquesta Llei.

En definitiva, el que nosaltres haguéssim fet és tot això que us he dit. I com que no es pot arreglar només presentant esmenes parcials, hem presentat aquesta esmena a la totalitat. Perquè senyors, el que els hi demanem és que acceptin aquesta esmena a la totalitat. Retirem aquest Projecte, i fem les coses com s'han de fer, amb transparència, claredat, i per a l'interès d'aquest país, per a l'interès general. Aquest país s'ho mereix, i vostès ho saben que s'ho mereix, per això els hi demano de retirar aquesta Llei, d'aprovar i de recolzar aquesta esmena a la totalitat, i de fer les coses com s'han de fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

A continuació hi ha la intervenció dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari és plenament conscient que el sector turístic ha estat i ha de continuar sent clau a l'hora de vertebrar el creixement econòmic del nostre país. És un sector que no només té una entitat rellevant per ell mateix sinó que, a més, contribueix decisivament a l'hora de fer créixer de forma significativa d'altres sectors, i a l'hora de donar a conèixer el nostre país arreu del món. És per això que, des de CDA + Segle XXI, som especialment sensibles a tot el que fa referència al desenvolupament turístic d'Andorra.

Per la seva banda, i sempre situats en l'àmbit del turisme, el Govern ha cregut oportú presentar a tràmit parlamentari una iniciativa legislativa que possibilita la creació d'una plataforma de suport per a promocionar el nostre país, amb l'objectiu de captar

clients i de competir amb eficàcia en els mercats internacionals. Segons ha explicat el propi Govern, aquesta plataforma pot comportar innegables beneficis per al sector turístic andorrà, coordinant l'acció de l'Oficina Nacional de Turisme i de les diferents oficines a l'estranger, permetent llençar companyes publicitàries amb més potència i eficàcia i orientant, -des de l'observatori turístic-, les accions de màrqueting en funció d'un mercat internacional cada vegada més complex.

Cal dir, d'entrada, que tots estem d'acord en què cal assolir els objectius esmentats i que cal lluitar amb la màxima intensitat per tal de potenciar la marca d'Andorra. Feta aquesta constatació, la pregunta que ens hem de formular és la següent: és la creació d'una societat pública la millor fórmula per assolir els referits objectius? Sembla clar que els socialdemòcrates responen negativament a aquesta pregunta. La seva opció és que sigui l'Administració pública qui continuï implementant la política turística. Nosaltres, en canvi, veiem bé que una societat pública pugui constituir la plataforma que Andorra necessita per tal de millorar la seva promoció turística. Una societat pública, com és sabut, es desenvolupa d'acord amb les normes del dret privat, fet que li dona una flexibilitat i una agilitat superior a la de l'Administració pública a l'hora d'actuar, tot quedant, a la vegada, sotmesa al control financer per part de l'estat. De fet, aquest tipus d'entitats són cada vegada més freqüents en els països del nostre entorn i responen al que alguns experts han qualificat com a fugida del dret administratiu cap al dret privat, ja que aquest darrer és en determinats casos més eficaç que el dret públic a l'hora de regular l'activitat econòmica de l'Estat.

Així, doncs, des de CDA + Segle XXI compartim plenament el plantejament jurídic societari que hi ha darrera la plataforma Andorra Turisme (una plataforma en la que, -sigui dit de passada-, s'hi poden també incorporar els comuns; aquestes institucions, segons el nostre criteri, han de jugar també un paper clau en el desenvolupament turístic del nostre país). També compartim, de forma més general, el plantejament d'acudir, en determinats casos, al dret privat per a organitzar determinades parcel·les de l'activitat econòmica de l'Estat.

De qualsevol forma, volem manifestar que aquest acord sobre el plantejament de fons queda força matisat en base a la següent qüestió: molts actors econòmics privats, vinculats al sector turístic, ens han fet arribar els seus dubtes i neguits sobre la possibilitat que Andorra Turisme pugui representar una competència per als professionals andorrans. Govern nega aquesta possibilitat tot afirmant que

Andorra Turisme ha de ser un mer facilitador entre el client i el producte turístic global.

Cal dir que a CDA + Segle XXI compartim la inquietud plantejada pels professionals del sector. És en aquest sentit que hem plantejat determinades esmenes al Projecte de llei. Es tracta de deixar clar que Andorra Turisme ha de ser un facilitador i no un competidor. Estem d'acord que aquesta plataforma pugui gaudir d'un marc jurídic que li atorgui la màxima eficàcia a l'hora de promocionar el país. Però no volem que aquest marc jurídic pugui, en cap cas, ser usat per a exercir una competència perjudicial pels operadors privats.

També ens preocupa la composició final que pugui tenir l'accionariat d'Andorra Turisme. Des de CDA + Segle XXI volem que aquesta plataforma estigui únicament integrada per capital provinent d'institucions públiques. Cal recordar que les nostres esmenes van també en aquesta direcció.

Es tracta de veure si en la comissió es pot trobar un compromís que permeti mantenir l'eficàcia d'Andorra Turisme tot evitant qualsevol possibilitat de competència amb els professionals andorrans. A l'espera de veure com evolucionen les coses dintre de la comissió legislativa, i a l'espera també de valorar el text final, hem decidit abstenir-nos en el debat d'avui.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal alguna intervenció?

Sr. Alain Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat al Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, demanant el retorn del Projecte de llei al Govern.

El nostre grup parlamentari no creu que l'esmena sigui encertada, i ja anuncio que hi votarem en contra, i a favor de la presa en consideració del Projecte de llei.

I això perquè només cal fer una atenta lectura de l'exposició de motius del Projecte de llei per entendre la lògica de la creació d'aquesta societat pública, que ha de tenir per objecte la definició, la implementació i el control d'accions de màrqueting turístic d'Andorra per assolir la millora constant de la seva competitivitat com a destinació turística i, en

conseqüència, mantenir i incrementar l'aportació econòmica del sector al producte nacional brut.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord amb aquest objecte, i comparteix la motivació que figura en l'exposició de motius, especialment quan recorda que l'activitat turística, en l'actualitat, és un dels sectors productius determinants en l'economia andorrana, i que té un pes específic fonamental en els directament relacionats, com l'hosteleria o la restauració, i en aquells que de manera indirecta manté una estreta relació, com les compres, l'activitat esportiva o l'oferta cultural, essent el desenvolupament turístic un factor clau perquè Andorra mantingui els desitjables nivells de qualitat de vida i benestar.

És ben cert que la creixent competència de productes i destinacions turístiques obliga a totes les institucions i entitats amb competències en les polítiques i estratègies turístiques a fer un esforç cada vegada més intens per mantenir i, *inclús*, incrementar els nivells de competitivitat. I també és ben cert que la realitat del mercat turístic actual presenta un nivell de complexitat i d'especialització que difícilment es pot donar una resposta adequada amb l'actual model d'organització administrativa de turisme, essent necessari un nou enfocament a l'hora de gestionar la política turística.

Aquest nou enfocament passa necessàriament pel desenvolupament d'instruments de gestió més àgils i dinàmics a fi de permetre als gestors públics l'adaptació contínua i sistemàtica als canvis i variacions a què està sotmès un sector tan dinàmic com el turisme, i assolir avantatges competitius en el procés de creació i comercialització dels productes que integren les destinacions turístiques. Tot això va quedar clar en el Pla de màrqueting turístic Andorra 2005-2010 elaborat pel Govern amb la participació de totes les entitats i institucions concernides pel desenvolupament turístic d'Andorra.

La creació d'una societat pública de l'Administració general (Andorra Turisme, SA) és la fórmula idònia per assolir dos aspectes essencials: d'una banda els avantatges competitius derivats de la gestió de les diverses matèries relacionades amb l'activitat turística com són la qualitat, l'eficiència, el màrqueting, la innovació, el coneixement especialitzat, i d'altra banda la imprescindible vinculació amb el Govern del país.

Amb la creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, s'obté una major agilitat, flexibilitat, rapidesa i eficiència en ajustar la seva activitat al dret privat, traient-la de les majors rigideses i formalitats que presenta el règim juridico-administratiu, sense perjudici del control financer de

l'article 39 i concordants de la Llei general de les finances públiques a què queda sotmesa la societat.

Això penso que tranquil·litzarà al Sr. de Haro.

No és pas veritat que es tracti de "privatitzar un ministeri amb la finalitat de destruir el sector públic", com s'ha dit. Aquest tipus d'entitat -o similar- existeix a tots els països capdavanters en turisme, com ara Espanya -"Turespaña"- o França -"La Maison de la France"- i ens ha de permetre agilitar i millorar la tasca i oferir unes millors prestacions, -amb més eficàcia-, als professionals andorrans.

En cap cas, Andorra Turisme ha de fer competència a cap professional del país. Ben al contrari! Andorra Turisme ha de ser un facilitador entre el producte turístic i el client. I en aquest sentit, la comercialització s'ha d'entendre com un apropament del producte turístic al consumidor final a través de campanyes publicitàries, portal turístic, fires, catàlegs, etc., que han de constituir les línies d'actuació principals de l'entitat.

Per totes aquestes raons considerem que si el Projecte de llei és aprovat, el sector turístic d'Andorra, en general, tindrà en la societat pública Andorra Turisme una eina adient perquè el nostre país sigui una destinació turística de qualitat, que és el que tots desitgem.

I per tant, tal com ja anticipava al començament d'aquesta intervenció, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i a favor de la presa en consideració del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bernat per la seva intervenció.

Per part del Govern, Sr. ministre de Turisme teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que es presenta avui, s'ha de dir que és un Projecte de llei que ha estat molt madurat i que no és fruit de cap improvisació. És la continuació del Pla de màrqueting, aprovat el febrer del 2005. I dir, també, que a partir del mes de juny del 2006, es van fer diverses reunions entre els sectors públics i privats, i es va acordar crear la societat pública Andorra Turisme, i també es van definir les seves funcions.

Vull també remarcar que aquest Projecte queda totalment reflectit en la iniciativa número 15 del

programa Andorra 2020. Com veuen aquí tenim el programa d'Andorra 2020, i la iniciativa 15 diu que "El mercat turístic en constant evolució exigeix cada cop més la creació d'instruments de gestió més àgils i dinàmics a fi de permetre als gestors públics i privats, l'adaptació contínua i sistemàtica de l'oferta turística, als canvis, a les variacions, i a les expectatives dels consumidors. És per això que aquesta iniciativa preveu crear una agència única per assegurar la coherència de l'oferta i la coordinació en tots els aspectes, és a dir la societat Andorra Turisme."

Per contestar una miqueta a les diferents intervencions dels grups parlamentaris diré que crec que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata està molt equivocat perquè, efectivament, ara no toca privatitzar el turisme. No! No toca de cap manera privatitzar-lo, ni d'una manera encoberta. És a dir, no toca privatitzar el turisme.

Privatitzar, per a mi vol dir, que una activitat o una societat pública passa a ser privada. I una societat privada, també per a mi, vol dir que és una societat que no és oficial, una societat que no és estatal, i una societat que no es regeix per les decisions de l'autoritat. Per tant, la creació de la societat Andorra Turisme serà la creació d'una societat pública andorrana.

Vull recordar que la Llei de les finances públiques defineix a l'article 4 que: "són societats públiques les societats mercantils en les quals la participació de l'Estat andorrà en el capital sigui majoritària o suficient per tenir-ne el control". I que en el cas de la societat pública Andorra Turisme, cal recordar, a més, que formarà part del Consell d'Administració obligatòriament: el ministre de Turisme i el ministre de Finances. També hi haurà quatre representants dels ministeris de Turisme, de Cultura, de Medi Ambient i de Patrimoni Natural.

Per tant, crec que el Partit Socialdemòcrata s'equivoca, i que de cap de les maneres es pot afirmar que es tracta d'una privatització, i encara menys d'una privatització encoberta.

Voldria també agrair l'aportació del grup CDA + Segle XXI, que ens demostra la seva sensibilitat pels problemes turístics, i que reconeix justament els beneficis que pot aportar per a Andorra aquesta societat, sobretot potenciant la nostra marca, que ha de ser la marca Andorra, i amb un plantejament d'acord amb el dret privat.

Dir-los-hi que efectivament tindrem en compte les seves esmenes, perquè crec que algunes d'elles aporten unes millores importants al Projecte. Tot el que sigui millorar aquest Projecte de Llei a nivell del Govern hi serem molt sensibles.

I al Grup Liberal també agrair-li la seva col·laboració per tota l'aportació. Dir que comparteixo totalment els diferents criteris que han tractat, però, sobretot, voldria insistir en el fet que no estem creant alguna cosa de nou, no estem inventant alguna cosa, això ja està inventat. A França, que és un país molt més avançat en matèria turística i a Espanya també, ja que els dos països són els capdavanters a nivell mundial amb turisme, però França té una empresa, que és una societat que es diu "La Maison de la France" que es cuida justament de realitzar aquest tipus d'activitats. I a Espanya, també, hi ha l'empresa "Turespaña" que és una societat pública espanyola que es cuida de les mateixes realitzacions. I avui dia estem constatant que a Catalunya estan iniciant, justament, la posta en funcionament d'una nova societat que es dirà "Turisme de Catalunya", que també tindrà el mateix tipus d'activitats.

Vol dir que l'únic que estem fent, d'una certa manera potser, és copiar, i copiant adaptant-ho justament a les possibilitats d'Andorra.

Per tant, voldria agrair als liberals i al CDA + Segle XXI per la seva aportació, però crec que el Grup Socialdemòcrata s'equivoca en el seu plantejament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer voldria aclarir, sobretot al Sr. Tarrado, que potser m'he explicat malament. Miri, la nostra opció no és que la promoció o el turisme es mantingui en mans públiques, que només sigui el Ministeri l'actor principal en aquest sector. No és la nostra intenció. Nosaltres el que diem és que abans d'arribar a crear, -i penso o crec haver-ho dit-, una societat similar a aquesta, -la faríem millor nosaltres, és evident-, faríem moltes altres coses, que nosaltres almenys no tenim coneixement que s'hagin fet fins ara.

Al Sr. Bernat, miri Sr. Bernat, la política l'ha de fer el Govern i el Parlament. El que sí que hem de fer els polítics responsables, per fer i per a exercir la política, és escoltar el poble. I nosaltres, com ho fem cada dia, en tenim costum, per a nosaltres és habitual. Si vosaltres, -Grup Parlamentari Liberal- i Govern liberal, necessiteu la creació d'aquesta

societat per saber què pensa el poble, doncs, em sembla molt bé. La qüestió és arribar a entendre i a escoltar el poble, i ja em semblaria un bon motiu per fer aquesta societat. Per a nosaltres el poble, els sectors econòmics, el turístic, a tots aquests els escoltem cada dia, perquè és la nostra feina.

Només faltaria que aquesta societat sent pública no es regís per la Llei de finances. Això no és cap novetat. Els obliga la Llei a fer això.

I ara, servirà, també, Sr. ministre per intentar respondre-us una mica. Primer, a vostè li he d'aclarir, i a veure si ho puc aclarir, que no torni a passar. Miri jo parlo com a parlamentari del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i aquest grup parlamentari està format per membres de dos partits polítics, el Partit Socialdemòcrata i Renovació Democràtica. Perquè li quedi clar, -si hi penso quan tingui temps-, li faré arribar el pacte de l'Alternativa que és el pacte que ens va permetre de fer coincidir aquí dos formacions polítiques diferents. Però sobretot, com que no és la primera vegada que té aquest lapsus, li demano si us plau, per respecte, no a mi sinó a les persones que jo represento, que tingui molt clar això. Aquest és el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. I quan qualsevol membre d'aquest grup parla, parla en nom del grup parlamentari que comprèn, no només aquests dos partits polítics que estan representats aquí per persones, sinó, a més a més, una altra formació política que és el GUPI, -el Grup d'Unió Parroquial Independent d'Ordino.

Aclarit això, miri, Sr. ministre, aquest llibret que vostè té, i nosaltres no, per cert, parla de la creació d'una agència. No parla de la creació d'aquesta societat que ens han presentat. Perquè com he dit al principi de la primera intervenció, ja vull creure que tenen bona intenció i que el que volen és potenciar com nosaltres i que les coses vagin bé. Ja vull arribar-lo a creure! Però no m'ho acabo de creure del tot.

Jo del que em queixo és del tipus de societat, i sobretot, de com s'ha arribat aquí?

Miri, quan parla vostè que no inventen res i que, quasi bé, el que han fet és copiar amb algunes adaptacions... no, el que han fet vostès és copiar malament. Perquè el que ens acostuma a passar, copiem malament. Perquè miri, a Espanya i a França, "La Maison de France" i el "Turespaña", quan es creen aquests organismes, o quan presenten la llei per a la creació d'aquest organisme, o abans, i a posteriori, també, hi ha una sèrie de reformes reglamentàries i legislatives que l'acompanyen, per aclarir a la societat quin moviment hi ha dins del Ministeri de Turisme amb la creació d'aquest

organisme. Això és el que li reclamo a vostè que no ho han fet. Val?

Aquestes reformes s'han de fer, per quedar bé no per estètica, perquè això funcioni i que sigui de veritat, i que aquests dubtes i neguits no hi siguin, s'han de fer correctament, però és que s'han de presentar. És que vostès estan creant... diuen, que no privatitzen el Ministeri. Escolti, a "Turespaña" conviuen funcionaris i personal contractual. Vostès m'estan agafant els funcionaris del Ministeri de Turisme, me'ls està encabint en una societat pública en comissió de serveis, i quan hauran passat els tres anys, què faran aquests funcionaris? O bé es quedaran a treballar allà, o bé on aniran? Tindran plaça a l'Administració? Això és una privatització! Si vostè m'agafa un funcionari i me'l deixa estar com a funcionari, perdrà una mica la qualitat de privatitzar, però és que vostè em privatitza això que és públic com és un funcionari.

Els responsables de crear les polítiques, com ho he dit abans, hem de ser els polítics. I vostès no ens presenten aquí cap definició de la política turística que tenen. Cap on volen que vagi la política turística d'aquest país?

Ja li he dit que aquest llibret no el tinc, Sr. ministre... Però, és que no ho fan arribar. Vostè m'està dient que crearan aquesta societat, igual com han fet amb l'economia, amb el Pla McKinsey, l'estudi aquest. Ara vostès volen crear una societat perquè els hi diguin quin tipus de política turística han de seguir. I això és el que no trobo correcte.

Vostè no m'ha presentat, -el Sr. ministre o el Govern-, no ha presentat aquí els acords que tenien els comuns, -amb els comuns o amb diferents o amb tots, que hauria de ser així-, per presentar una llei que envaïx, en certa manera, o pretén envair una competència o un servei que l'estan exercitant els comuns. No han presentat res! No han presentat aquesta reforma legal o reglamentària, i sabem que els funcionaris, els passen al sector privat.

Doni'm un motiu, perquè tots aquests dubtes que es plantegen en aquest grup parlamentari, i que són el reflex d'aquesta societat andorrana nostra, s'esvaeixin, s'aclareixin, i llavors potser sí que arribaríem a presentar esmenes parcials, per arribar a aconseguir això que tots semblaria ser que coincidim: és a dir que el turisme d'Andorra funcioni.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Primer voldria aclarir al Sr. de Haro que no he posat mai en dubte, ni posaré en dubte l'interès que pugui tenir el Grup Parlamentari Socialdemòcrata o el conjunt de l'Alternativa, perquè crec que és un interès comú de tots els andorrans i residents d'aquest país, que el futur del turisme continuï prosperant, i que sigui un turisme pròsper.

I l'altra puntualització que li volia fer, és que jo no sé si vostès presentarien una llei pitjor o millor. Jo cada vegada que el Grup Socialdemòcrata ha presentat una llei en aquest Parlament o una Proposició de llei, jo me l'he llegit i l'he estudiat, i és el que fem ara des del nostre grup parlamentari.

Recordar que nosaltres hem presentat unes esmenes, que nosaltres creiem que seran per millorar aquest text, i tornar a reiterar que veurem com sortirà el text de la comissió per veure si li donem el suport definitiu o no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. de Haro, difícil feina li han encomanat. A mi em diu vostè que no hem parlat amb la gent, amb el sector turístic i amb tot, i si en alguna cosa hem estat entusiasmats és en això. Potser per deformació professional, que una mica em toca.

Llavors, jo quan veig... em parlu de neguits, em parlu de dubtes, de malestar... jo veig una crítica constructiva quan veig el grup CDA + Segle XXI, amb aquells neguits que he pogut sentir, que segurament són els mateixos que vostès han sentit, que em sembla que van encarrilats cap al tema de la comercialització; quan veig que es fan esmenes parcials, a l'articulat, que després es pot solventar això, en el debat en comissió.

Vostè ha començat dient que el 90% dels nostres arguments li semblaven bé. Jo aquest 10% que no es pugui arreglar amb unes esmenes a l'articulat encara no l'he vist enlloc. Vol dir que vostè en diu una no oposició sistemàtica. No el crec, sincerament.

Difícil feina a defensar, o sigui anar en contra d'aquesta iniciativa. Que com molt bé ha dit el ministre, ha estat parlant que no és una cosa que

inventem aquí a Andorra. Jo no és que pensi que no som capaços d'inventar res aquí a Andorra, però crec que quasi tot està inventat.

Aquí ens omplint sempre la boca parlant d'Europa. Fixem-nos amb la gent d'Europa que ho fa bé, i quan parlem de líders, estem parlant del primer i del segon país receptors de turisme estranger, que són França i Espanya. I els dos treballen amb aquesta fórmula.

Jo escolti, de veritat, que m'agrada copiar el que funciona. Si és una mala còpia, no ho sé. Ha tingut l'oportunitat de matisar-la i donar-li sentit. Perquè li torno a dir que aquest 10% que li falta, no sé amb què es basa per arribar a l'esmena a la totalitat. No ho entenc fins ara. Pensava que avui m'ho aclariria, i no ho ha aclarit. Sincerament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bernat per la seva intervenció.

Sr. ministre vol intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdel·lívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria demanar disculpes al Sr. Ricard de Haro per si amb la meua intervenció, doncs, hi ha hagut una confusió. Efectivament m'adreçava al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que és el que ha presentat l'esmena a la totalitat. Però bé, crec que tothom m'havia entès sobradament, i que no entenia que això podia ser una falta de deferència envers el vostre grup.

Dir-los-hi també, que després de la seva intervenció, tot el que fem nosaltres en la presentació d'aquest Projecte de llei és complir amb la llei d'Andorra, com fan els altres països com França i Espanya, que tenen d'altres lleis. Per crear societats d'aquest tipus han de tenir procediments diferents, i que no són d'aplicació a Andorra. Per tant, nosaltres seguim la llei andorrana. I naturalment, si un cop s'aprova aquest Projecte de llei, el Ministeri de Turisme publicarà el corresponent decret de modificació de les seves atribucions.

Quant al tema dels funcionaris, el tema de la possibilitat de participació dels comuns, d'invasió de competències i tot això, crec que això és més un tema de discussió d'esmenes, en què potser es pot discutir aquest tema. Però no crec que toqui ara aquí el tema de l'esmena a la totalitat.

A part d'això, dir-los-hi, doncs, que efectivament es tracta d'una societat pública. I els hi diré exactament

punt per punt, sobretot basant-me amb la Llei de les finances públiques, del 19 de desembre del 1996.

Al seu article 2, la llei diu que: “cal aprovar per llei la creació, la modificació estatutària i l’extinció de les entitats parapúbliques o de dret públic, i les societats amb participació de l’Administració general.”. Per tant, s’ha de fer per llei. És el que estem fent.

A l’article 39, ens parla del control financer, i ens diu: “El control financer consisteix a comprovar el funcionament economico-financer de les entitats parapúbliques o de les entitats de dret públic i de les societats públiques amb participació de l’Administració general.”. És el que nosaltres proposem: una societat pública amb control financer.

I per acabar, al capítol quart que correspon a la intervenció, a les funcions de la intervenció, que és l’article 44, apartat d), diu: “La intervenció ha d’inspeccionar la comptabilitat de les entitats parapúbliques o de dret públic i de les societats públiques participades per l’Administració general...”. És el cas. Vol dir que la societat que estem creant és una societat que s’assimila exactament igual a d’altres societats ja existents a Andorra, com poden ser STA o FEDA. Per tant, en cap cas podem dir que STA o FEDA són societats privades, crec. Perquè vostè crec que ha dit que al seu programa o en algunes manifestacions que han fet anteriorment, han dit que s’oposaven a la privatització de FEDA o de STA. Per tant, si vostès s’hi oposen, s’ha d’entendre que aquestes societats són públiques. Per tant, la que nosaltres pretenem crear, també és pública.

Llavors, repeteixo, que a la vista de la Llei general de les finances públiques, Andorra Turisme, SA, serà una societat pública. És a dir, oficial i estatal, i a més es regirà per les decisions de l’autoritat, és a dir quant al control financer. Tindrà els mateixos controls financers que té STA i FEDA. Amb una particularitat, que potser serà una miqueta més pública, perquè STA i FEDA es nodreixen dels ingressos dels seus serveis, i la societat Andorra Turisme es nodrirà principalment dels ingressos del pressupost de l’Estat. Vol dir que el Consell General encara haurà d’aprovar els pressupostos, les assignacions per Andorra Turisme, SA. Vol dir que tindrà un control encara suplementari.

Per tant, crec que he demostrat sobradament que no es tracta de cap privatització, sinó de la creació d’una societat pública que ens permetrà gestionar molt millor els recursos que dediquem al turisme, que cal recordar que és la nostra activitat principal econòmica avui dia.

I insistir que només proposem crear una societat pública similar a FEDA i a STA, i llavors

naturalment dir o afegir, que efectivament normalment, algunes vegades també m’equivoco, i quan m’equivoco, doncs, molta gent em diu que rectificar és de savis, i ara el que potser els hi diria que per coherència, vist que crec que he demostrat sobradament que no es tracta d’una privatització, els membres del Partit Social...

(se sent riure)

...els membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, doncs, els hi agrairia que modifiquessin el seu sentit del vot, almenys amb una abstenció, ja que crec que ens han demostrat amb la seva presentació del projecte, i crec que és molt important això de recalcar. Vull dir que considerem que estaríem pràcticament d’acord en un 90% d’ell, i crec que això realment és molt positiu. Per tant, els hi agrairia que també poguessin modificar la seva intenció de vot.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

No hi cap més intervenció?

Sí, Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, si tenia algun dubte que el seu camí i el nostre són diferents, ara me’ls acaba d’aclarir. Perquè m’ha posat dos exemples que no van bé.

Miri, primer, empraré un tema que com a catòlic per a mi té una consideració, i és que podria fer un acte de fe, un acte de fe, ja que amb la creació d’aquesta societat tot són bones intencions. Però miri, el primer que veig és que volen defugir del control jurídic i la submissió que el públic té al dret administratiu, i per això ho desvien cap al dret privat. I com que són vostès que ho fan, no me’n fio, per més acte de fe que arribés a fer, que només ho faig en una cosa.

Miri, l’exemple que m’ha donat, Sr. ministre, de FEDA i STA, és que volen fer un monopoli, vostès del turisme? Només es podrà... perquè és clar, veient les potestats que se li donen, el camp d’actuació i les potestats que té aquesta societat, i potser el que volen fer és monopolitzar això, i només entrarà el Govern i els que entrin. Perquè ja em sembla bé el que diuen des de CDA + Segle XXI. Si els altres socis fossin els comuns, doncs, estaria tot arreglat. Però és clar, encara em fa més por.

Li torno a dir, miri, -i és que potser jo no m'explico gaire bé-, el concepte no és en si aquesta societat que ara porten aquí per aprovar, aquesta Llei. Conceptes, que nosaltres tenim un model de país. Nosaltres sabem el que volem per aquest país, i ho diem, i ho diem perquè no ens hem d'amagar. I participem d'aquest model, i fem partícips a la nostra societat. Potser el vostre problema és que tenen un model tan privat, i em refereixo a privat pel fet que se'l guarden entre poques persones, i que només el coneixen vostès. I no ens en fiem. Aquest model em transmet malfiança, perquè no me'n fio. Perquè en el redactat de la Llei tal com està continuen... em demanaven els dubtes i neguits d'aquí. Dic, doncs, miri, els sectors hotelers, agències de viatges, jo crec que s'han manifestat, i l'única resposta que han obtingut és que confiïn en la vostra bona voluntat. Bé, no és normal això. Una Llei ha de donar seguretat al que se senti implicat amb aquella Llei, i com no la dóna, retirin això, retirin... i bé, s'ha de fer bé! Però primer, -i em dirigeixo al ministre si em permet, al ministre de Turisme-, el que s'ha de tenir clar és la política que es vol dur en aquest país, i no només tenir-la clara vostè, sinó fer-nos partícips a tot el país. Perquè jo no dubto que vostè tingui molt clar el seu model, però és que no ens ho transmet, i com que me'n fio, ho sento senyor, però tindrà un vot... o sigui això tira endavant, i us torno a demanar que tingueu en consideració aquesta esmena a la totalitat, i retireu aquest Projecte de Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Bernat.

El Sr. Alain Bernat:

Sí, gràcies.

Jo li torno a repetir que quan parlava del que opina el turisme, -i em referia als hotelers i tot-, jo faig una especial rellevància al que diu la Taula de turisme, on hi són tots representats. I aquí el seu president, en un editorial, el president de la taula, -no diré qui és, no sé si toca o no-, el que sí que va demanar és que no s'endarrereixi l'aprovació de la Llei. Jo aquests senyors els tinc com a professionals, del primer fins a l'últim, i segur que en saben, amb tot el respecte, més que vostè i jo.

Hem de confiar aquí, ja no és una qüestió del Govern, els professionals també ho demanen així, no sé quina desconfiança hi veieu. La veritat, per més tombs que li doni no ho puc entendre, de veritat.

Ens posem d'esquenes a alguna cosa que bé... ja li torno a dir, difícil d'explicar.

Jo l'altre dia en un dinar de treball on hi havia membres d'aquesta Sala, -jo que sóc d'una parròquia governada des de fa molt temps pel Partit Socialdemòcrata, -posaven com a exemple un fet, que va fer que jo en el seu dia el vaig criticar molt. I avui el recolzaria, i m'aixecaria davant d'aquest projecte que van fer ells, i el defensaria a capa i espasa. Jo estic convençut que vostès també ho faran. I tinc la percepció personal, -no és pas la percepció del grup perquè no ho he comentat amb ningú-, que avui vostès no farien l'esmena a la totalitat, perquè després del xup-xup, -paraules del Jaume-, que ha fet aquesta Llei i de tots els escrits a la premsa, és que escolti'm, -de parlar és veritat que hem parlat-, i veint tot el que s'ha publicat, jo no he vist que ningú s'oposi frontalment a aquesta Llei, i ningú d'aquí, dels professionals. És que ho està dient el poble, però el poble què en sap? A mi quan aquests senyors em diuen que ho volen, i et demanen que no t'encantis, escolti'm, més confiança que aquesta, cap més, a part de tenir la que tinc amb la del nostre Govern. Això, doncs, a mi de veritat, em dóna una força increïble defensar-ho, i alegria, alegria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bernat.

Sr. ministre vol intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir-li que vostè ha manifestat, -i em sap molt greu-, que de mi no se'n fia, Jo crec que fins ara, a nivell del desenvolupament del meu càrrec, vull dir que crec que aquesta afirmació, doncs, no la pot tenir. Perquè jo crec que no he tingut cap comportament, perquè justament vostè pugui dir que no es fia de mi. Per tant, jo crec que hem de tirar endavant i ens ha de fer confiança.

Vostè també ha manifestat que sempre demanen al poble, el què pensa el poble andorrà, suposo. Està molt bé, això. A mi no m'ho han demanat mai, i també sóc un ciutadà...

(se sent riure)

No sempre he tingut un càrrec. Llavors si algun dia m'ho demanen, també els hi diré perquè els faré partícips de les meves idees i de les meves polítiques. No tinc cap inconvenient. Només dir-li, per acabar,

que aquest Projecte no és un Projecte d'uns quants, no és un Projecte d'uns quants andorrans, que és de tots. És de tots els empresaris, comerciants, hotelers, i del sector turístic en general que tenen amb Andorra Turisme una eina que esperem que la facin seva, i que serà per a ells i que portarà el nom d'Andorra fins on sigui necessari. És una nova aposta per la unió de tots els empresaris que treballen per nous mercats, i que s'esforcen i lluiten per anar sempre més enllà, i amb tot això pensem que farem d'Andorra, tots plegats, una destinació turística de qualitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, no m'estendré explicant anècdotes ni res. Els exemples que m'ha donat si vol, quan sortim d'aquí, per cada un que em porti vostè jo li'n portaré un altre. Miri, li diré més, ni pensaran com vostè ni com jo, però que les coses no sempre són ni blanques ni negres.

I jo no sóc futuròleg. No veig el que passarà, el que pot passar. El que sé avui és el que estic fent, i el convenciment que tinc en fer les coses. Això li puc explicar. Això no vol dir que d'aquí a un mes o d'aquí a un any, jo quan vegi algú amb raonaments suficients i amb arguments, em pot fer canviar d'opinió, no tinc cap inconvenient, al contrari, m'agrada anar evolucionant. Evolucionar és anar cap a millor. I es fan així, les persones ho procurem fer així.

Pel que fa al Sr. ministre, miri Sr. ministre, jo a vostè no li he de demanar res, perquè vostè com a ministre té l'obligació de fer pública la seva política. Per tant, personalment, i dic personalment com a ministre, perquè personalment no ens coneixem, no em mereix confiança. Perquè si vol, puc treure l'exemple de... les proves acabaran tal dia i començaran tal altre, hi ha alguns exemples que em permeten tenir seriosos dubtes.

I després li faré una matisació. Miri, jo sempre em dirigeixo, -o nosaltres, aquest grup parlamentari- sempre es dirigeix al poble andorrà. El que passa és que potser tenim un concepte diferent del poble andorrà. Per a nosaltres els andorrans són tots, tots els que viuen i treballen en aquest país. Potser per alguns altres no ho són tots.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Doncs, si no hi ha cap més...

Havíeu demanat la paraula?

Sí?

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, només per una precisió. Diguem que les polítiques turístiques que el Govern està conduint actualment, crec que s'han explicat sobradament a través de tots els mitjans de comunicació, i que tothom està plenament informat dels passos que volem fer de cara a la millora de la qualitat turística i de convertir Andorra en un destí turístic d'un nivell més elevat, i ser molt més competitiu a nivell internacional. Això és molt important.

A nivell del tema de la confiança, només dir-li que cada vegada que he tingut l'ocasió d'ocupar un càrrec públic, mai se m'ha recriminat de defensar algun sector en particular o alguna persona en particular, i sempre he intentat, -potser no ho he aconseguit-, defensar l'interès general i l'interès de tots els andorrans, que per a mi sempre són tots els andorrans, i crec que el Govern actual té exactament, amb les seves decisions, la mateixa consideració per a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, passariem a la votació de l'esmena, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i atès que s'han presentat esmenes a l'articulat, es trametria el Projecte de llei a la Comissió Legislativa d'Economia pel seu anàlisi.

Sr. secretari...

Si feia una mica la síntesi, m'he saltat la ratlla, potser he anat al final de la votació abans de fer la votació.

Doncs, procedim a la votació recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

10 vots a favor, 2 abstencions i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, no prospera l'esmena, i es trametrà el Projecte de llei a la Comissió Legislativa d'Economia pel seu anàlisi.

Continuem, doncs, amb el segon punt de l'ordre del dia...

Sr. Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Només és per demanar el debat conjunt dels punts 2 i 3 de l'ordre del dia, si els altres grups parlamentaris no hi tenen inconvenient.

El Sr. síndic general:

Hi hauria algun inconvenient pel debat?

Per la votació procediríem per separat, probablement, ja que el punt 3 es podria fer en el cas de fer la votació, -és llei qualificada-, a no ser que fos per assentiment?

Doncs, faríem el debat conjuntament i la votació la faríem per separat?

Molt bé.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del cos penitenciari.

L'informe de la Comissió ha estat publicat al Butlletí 58/2006, del 22 de desembre.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei penitenciària.

L'informe de la Comissió ha estat publicat al Butlletí 58/2006, del 22 de desembre.

Doncs, exposaria... el torn d'intervencions seria per part dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI...

El ponent?

El ponent de la Comissió del punt número 2 li correspondria al Sr. Ricard de Haro, i del 3 al Sr. Francesc Rodríguez.

Doncs, començaríem pel número 2, Sr. Ricard de Haro.

Ho farà tot el Sr. Rodríguez?

El ponent de la Comissió Legislativa del punt número 2?

El Sr. Ricard de Haro:

Perdoni, Sr. síndic, hi ha degut haver un malentès. Jo em pensava que...

(El Sr. Ricard de Haro Jiménez ha demanat suspendre la sessió durant 5 minuts)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista, si us sembla procedent, faríem una pausa breu de cinc minuts, perquè tingueu el temps de preparar-ho.

Gràcies.

(Són les 17.00 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.05 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, continuariem amb l'ordre del dia, agrupant els dos debats del punt número 2 i del punt número 3.

Llegiríem l'informe de la Comissió del punt número 2.

Sr. Ricard de Haro, si sou tan amable.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 23 d'octubre, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei del Cos penitenciari, i com a tal exposo avui davant del Consell General, l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior, en el decurs de les reunions celebrades els dies 13 i 27 de novembre i el dia 11 de desembre del 2006, ha analitzat el Projecte de Llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi han presentat un total de 63 esmenes, de les quals 60 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i 3 han estat presentades per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades, 40 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 14 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat, 7 esmenes no han estat aprovades i 2 esmenes han estat retirades.

La Comissió ha acordat, per coherència amb l'esmena 55 que ha estat transaccionada i aprovada per unanimitat, modificar el redactat del cinquè paràgraf de l'exposició de motius.

També, la Comissió ha acordat, per coherència amb l'esmena 61 que ha estat transaccionada i aprovada per unanimitat i amb l'esmena 62 que ha estat aprovada per unanimitat, modificar el contingut de l'índex afegint la menció "Disposició final quarta" i suprimint la menció "Annex".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Ara sí que passariem a l'exposició del punt número 3, al de l'informe del ponent. Sr. Francesc Rodríguez, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

En la reunió del passat 23 d'octubre la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei penitenciària. Com a tal passo a presentar en aquest moment l'informe de la ponència i l'informe de la Comissió, que van ser publicats al número 58/2006 del Butlletí del Consell General, del 22 de desembre passat.

La Comissió Legislativa d'Interior es va reunir en tres ocasions, els dies 6, 13 i 27 de novembre darrers, per tal de fer l'anàlisi del Projecte de Llei i de les esmenes presentades a aquest. El total d'esmenes presentades van ser de 47, de les quals 42 van ser del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 5 del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. D'aquestes 47 esmenes, 33 es van aprovar per unanimitat, 7 es van transaccionar i aprovar per unanimitat, 5 no van ser aprovades i 2 van ser retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració de la Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, escoltats els dos ponents de la Comissió, procedirem al debat, primer per part del grup parlamentari CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió d'avui toca analitzar, debatre i, si s'escau, aprovar dues lleis que tenen com a gran objectiu contribuir a la modernització del nostre sistema penitenciari. Es tracta de dos textos legislatius que tenen elements d'interrelació però que, a la vegada, tracten de qüestions diferenciades ja que la Llei del cos penitenciari fa referència a un desenvolupament normatiu específic de la Llei de la funció pública, mentre que la Llei penitenciària és una llei qualificada que té molt a veure amb qüestions de reinserció i de resocialització dels interns i amb la salvaguarda dels seus drets i llibertats fonamentals. Així doncs, analitzarem separatament els dos

projectes de llei, per bé que ho farem en una única intervenció.

El Projecte de llei del Cos penitenciari s'inscriu, per un costat, en la necessària modernització de la nostra normativa penitenciària, atenent a criteris de màxima salvaguarda dels drets fonamentals dels interns, i per un altre costat, s'ha de considerar vinculat al desplegament normatiu dels cossos de l'Administració general, en base al que disposa la disposició addicional tercera de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000.

La consideració del Projecte de llei del cos penitenciari, com dèiem en l'inici d'aquesta intervenció, no pot quedar desvinculada de l'elaboració de la Llei penitenciària que analitzarem en el següent punt de l'ordre del dia. Com es diu en l'exposició de motius del Projecte de llei, l'esmentat text normatiu respon a una política en matèria penitenciària ajustada als imperatius de salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals reconeguts i integrats en el nostre ordenament jurídic intern. Cal dir que els grups parlamentaris hem acollit amb interès aquestes dues iniciatives legislatives proposades pel Govern, com ho demostra el resultat positiu de la discussió en comissió de les diferents esmenes presentades.

Centrant-nos ara en el Projecte de llei del cos penitenciari podem remarcar que s'hi estableix el règim estatutari dels membres del cos penitenciari, tot definint el codi deontològic que els és propi, els seus drets i deures, sempre atenent a l'especificitat i a la importància de les seves funcions. No oblidem que els membres del cos penitenciari compleixen una funció pública i social de gran rellevància, contribuint decisivament amb el seu esforç a fer efectiu el principi de resinserció que ha de guiar tota política penitenciària en un estat democràtic.

El Projecte de llei que ara comentem reconeix l'especificitat del cos penitenciari en relació amb el règim general dels funcionaris del Govern (mantenint-se però el règim general en la regulació d'aspectes no considerats expressament en aquesta llei). A la vegada, el referit Projecte de llei ha de permetre desenvolupar una millor política de gestió dels llocs de treball del Centre Penitenciari, delimitant-se amb precisió les competències del seu personal i assegurant els llocs administratius i tècnics necessaris per a donar suport a la funció penitenciària.

El Projecte de llei atribueix un marc regulador ben delimitat a la tasca desenvolupada pel cos penitenciari, tot reconeixent l'especificitat de la mateixa. La clarificació normativa que es derivarà de la present llei sens dubte acabarà per beneficiar el

desenvolupament de la funció penitenciària en el seu conjunt, permetent tant un millor reconeixement professional dels membres del Cos penitenciari com un millor tractament dels interns i de les seves famílies.

Per tot el que s'ha exposat, votarem favorablement al Projecte de llei del cos penitenciari.

En la sessió d'avui ens correspon també, com hem dit anteriorment, examinar el Projecte de llei penitenciària. Aquest és un text legislatiu d'especial importància pel que fa al desenvolupament de la nostra normativa en matèria de dret penal i penitenciari, ja que en el mateix s'hi desenvolupa tot allò relatiu a les condicions d'internament dels presos així com l'organització del sistema penitenciari. Com és sabut, el sistema penal associa a determinats delictes el compliment de penes privatives de llibertat. Aquestes penes s'apliquen a aquelles conductes més greus, que lesionen amb més intensitat determinats béns jurídics que la societat considera especialment protegibles. Però, a la vegada, no hem d'oblidar que les penes que comporten l'internament en un centre penitenciari ocasionen una afectació molt intensa d'un dels drets fonamentals de la persona: el dret a la llibertat. Això ens porta a considerar, el caràcter d'*ultima ratio* que té el dret penal, especialment quan comporta penes privatives de llibertat. I també ens porta a tenir present que l'internament en un centre penitenciari afecta inevitablement diferents drets reconeguts per la Constitució i per alguns tractats internacionals.

En aquest sentit, és interessant recordar, com ho fa l'exposició de motius del Projecte de llei que ara comentem, que la Constitució del Principat d'Andorra i els diferents tractats internacionals en matèria de drets humans que han estat ratificats pel nostre país estableixen la prohibició d'aplicar penes o tractaments cruels, inhumans o degradants així com imposen la vigència del principi de no discriminació i la necessitat de salvaguardar la dignitat de la persona, la seguretat personal i el dret a la intimitat.

Els drets que acabem d'esmentar són tan rellevants que han de ser respectats amb especial escrupolositat en un règim d'internament penitenciari en el que el dret a la llibertat, per raons penals, queda fortament afectat. Doncs bé, cal dir que aquest Projecte de llei que ara examinem fa un important esforç per tractar de fer compatible la privació de llibertat, que el dret penal associa a determinades conductes, amb el respecte dels drets fonamentals lligats a la dignitat humana.

Cal reconèixer que calia regular per llei algunes de les qüestions bàsiques que afecten l'internament penitenciari. Fins ara la regulació concreta del seu

funcionament estava en mans de disposicions reglamentàries que, per raó del seu rang normatiu, difícilment podien tractar qüestions tan estretament vinculades amb els drets fonamentals. Aquesta consideració és especialment certa si considerem el règim disciplinari dels interns, que obliga a establir mesures disciplinàries que tenen un caràcter limitatiu i sancionador. Un règim disciplinari que fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei haurà estat regulat per disposicions reglamentàries contravenint, en certa mesura, el principi constitucional de legalitat en matèria sancionadora. Cal dir també que, una vegada salvaguardada la necessària reserva de llei, el reglament podrà tenir un paper complementari a l'hora d'acabar de definir el règim penitenciari.

D'altra banda, no podem oblidar que un dels grans objectius del dret penal i penitenciari (a més dels derivats de la prevenció i de la política criminal) és el que queda definit per la reinserció dels reclusos. La resocialització dels interns és, -i ha de ser-, la finalitat primordial del sistema penitenciari. Així, i en la mesura en què ho permeti el contingut de la pena imposada, el règim d'internament penitenciari ha de permetre l'exercici dels drets de la persona en els ordres civil, social, econòmic, educatiu i cultural. I cal reconèixer que aquesta vocació resocialitzadora i reeducadora és un dels elements en els que es fonamenta el Projecte de Llei que estem ara considerant. Som conscients que la reinserció social dels que han complert una pena de presó és un dels majors reptes que tenen plantejats les societats democràtiques. Sabem també que la desitjada resocialització no sempre s'acompleix i que no únicament el dret penitenciari té a veure amb aquesta realitat. La reinserció és, de fet, un problema del conjunt de la societat. Però, a la vegada, hem de dir que des dels centres penitenciaris cal fer tots els esforços per tal que el percentatge de reinserció sigui cada vegada més elevat. I hem de ser conscients que això només es pot assolir des d'un sistema de dret penal i penitenciari inspirat marcadament en principis humanistes.

Ja en un àmbit més concret volem també esmentar que la Llei, a més de qüestions disciplinàries i d'aspectes vinculats a la protecció de drets fonamentals i a la resocialització, estableix amb precisió determinades previsions relatives a les condicions d'ingrés al Centre penitenciari així com un estatut que recull els deures i les obligacions dels interns, com ara, tot allò relatiu a les normes de convivència, règim de comunicacions i visites, condicions de seguretat i regles relatives a trasllats i a la posada en llibertat.

En definitiva, pensem que l'elaboració d'aquesta Llei, que es conclourà amb la seva probable aprovació i posterior entrada en vigor, és un pas força important de cara a la modernització del nostre dret penal i penitenciari, en el marc de l'Andorra constitucional. El nostre vot també serà, doncs, favorable a l'aprovació del Projecte de Llei penitenciària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

En primer lloc només recordar que en el cas que s'hagi d'anar a votació, a la del cos penitenciari hi ha una part que també és qualificada, però vista la intervenció de la Sra. Lurdes Font, i la que faré jo igual, potser llavors no hem d'anar a la votació.

Bé, en tot cas si se'm permet, començaré la meua intervenció de defensa de l'opinió del Grup Parlamentari Socialdemòcrata relativa a aquestes dues lleis, referint-me a la Llei penitenciària en primer lloc.

I, començaré dient que l'aprovació d'aquesta llei és una assignatura que ha estat massa anys pendent. La regulació d'uns drets que estan detallats i reconeguts arreu, i especialment a la nostra Constitució, com a drets essencials, com a drets fonamentals de la persona, no tolera demores, sobretot si es tracta d'una situació particular que preveu una limitació important dels mateixos. Tots hauríem de fer en aquest moment un *mea culpa*, però especialment el que té la prerrogativa i l'obligació de governar.

L'adequació del marc jurídic a les exigències constitucionals arriba tard, però també cal dir, i aquesta és la part positiva, que arriba de forma correcta, al nostre entendre. La regulació de la privació de llibertat i de l'internament en un centre penitenciari exigeix, per la situació particular de la persona concernida -tal com acabo de dir-, exigeix, dic, ser encarada d'una forma especialment garantista i el màxim completa, tal com es fa en el text que avui es proposa aprovar. A més de fer especial incidència en les condicions de l'internament i dels seus efectes en els drets i llibertats als que m'he referit de forma genèrica més amunt -i que penso que no cal detallar perquè són de tots prou coneguts- també s'havien de regular de forma precisa els deures dels interns, així com la

manera que s'ha de dur a terme l'ingrés del pres en el Centre penitenciari, com es fa el seu alliberament, o com s'exerceix la tutela judicial sobre la situació.

Malgrat considerar el text presentat a tràmit estructuralment correcte, va merèixer per part nostra la presentació d'una sèrie d'esmenes per aportar precisions i per concretar situacions -com, per exemple, la necessitat que els interns majors d'edat i els menors han d'estar separats. L'aprovació de la majoria d'aquestes esmenes avala la seva pertinència i suposa una millora, pensem, sensible del text final de la Llei, aprovat per la Comissió Legislativa d'Interior.

El capítol tercer, del títol II, de la Llei penitenciària desenvolupa de forma succinta les competències en matèria de seguretat i vigilància del règim penitenciari. És evident, però, que no era adient regular de forma detallada en aquest text legal l'organització i el funcionament de les persones que han de desenvolupar aquesta tasca. Per això es va trobar pertinent la presentació en text separat d'aquesta regulació, amb la tramitació de la segona de les lleis que ara estem analitzant, la del Cos penitenciari.

La Llei de la funció pública preveu una norma específica per a la regulació dels cossos especials. És evident que el Reglament de funcionaris del Centre penitenciari, aprovat el 1993, no és suficient, ni pel rang ni pel contingut, per emmarcar totes les qüestions relatives a aquest cos especial. Una llei específica ha de suposar una eina més eficaç i garantista, sobretot tenint en compte l'especial comesa que té assignada el cos penitenciari.

Cal dir que formalment el text presentat a tràmit no era de la mateixa qualitat que la Llei penitenciària. Això fa que vam haver de presentar, amb la voluntat que el text aprovat oferís una major coherència i, per tant, una millor seguretat jurídica, un nombre d'esmenes relativament important. Cal dir també que la comissió legislativa va saber reconèixer aquesta necessitat i es van aprovar la majoria de les esmenes formals a un projecte de llei, en conjunt, no gaire ben engiponat. Altres esmenes, relatives al fons, també van ser preses en consideració.

Pel que fa al contingut de la Llei, pensem que es regulen de forma suficient les funcions, l'estructura i el funcionament del cos penitenciari, així com els drets i els deures dels membres del mateix. Cal destacar especialment el reconeixement del caràcter permanent de les missions encomanades al cos, així com l'adaptació del seu règim específic a les característiques que regulen altres règims especials i a la mateixa Llei de la funció pública.

L'aprovació d'aquestes dues lleis significarà un pas important pel que fa a la regulació d'unes situacions particulars, com s'ha repetit, que afecten uns drets essencials de la persona. D'altra part, pensem que, en conjunt, el seu redactat respon a les necessitats generals que la situació i el context demanen. Per aquests motius manifesto, per acabar, que el nostre grup parlamentari donarà suport a l'aprovació de les mateixes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei del cos penitenciari i la Llei qualificada penitenciària que debatem avui en aquesta Cambra, són de gran transcendència civil i social en els àmbits de l'organització i la gestió del Centre penitenciari, així com en el reconeixement i la regulació dels drets i els deures tant dels agents penitenciaris com de les persones que es troben internes al centre.

Aquestes lleis que han estat analitzades, debatudes i en gran part consensuades en el si de la Comissió Legislativa d'Interior i, són els fonaments indispensables en matèria de política penitenciària, que han de dotar el nostre país, d'un referent jurídic clar, complet i ajustat als requeriments d'una societat moderna i desenvolupada com és la nostra.

Han passat gairebé trenta anys des de la creació del Centre de detenció i encara no disposem avui d'una Llei penitenciària reguladora de l'organització del sistema penitenciari i de les condicions d'internament dels seus presos.

Disposar d'un règim jurídic complet en aquesta matèria d'acord amb el principi de legalitat i de reserva de llei, permetrà aconseguir una organització efectiva i adequada del nou Centre penitenciari, atorgarà més garanties individuals als seus interns i també dotarà als seus agents de les eines necessàries per poder realitzar una política penitenciària idònia minimitzant els efectes nocius lligats a les penes restrictives de llibertat, i promovent la correcta reinserció social dels seus interns.

En aquest sentit, cal tenir en compte que per determinar el grau de desenvolupament de la democràcia d'un país, no n'hi ha prou en contrastar les condicions de vida dels seus conciutadans, sinó que cal precisament verificar quin és el tracte i el

respecte als drets individuals que reben els més desvalguts, els que d'alguna manera veuen restringits els seus drets, al complir penes per haver transgredit les normes de conducta imposades per la mateixa societat, és aquest estat social, les condicions de vida que té, el grau de la satisfacció de les seves necessitats bàsiques, i les possibilitats de reinserció social que se li ofereixen, el que deixa la petjada més forta del nivell de desenvolupament democràtic d'una societat.

La Llei del cos penitenciari permetrà regular les condicions laborals dels agents del cos penitenciari així com el reconeixement públic de les especificitats de les tasques de les dones i homes que el formen i que vetllen pel manteniment de l'ordre i de la convivència dins del Centre penitenciari, millorant les seves condicions laborals.

Aquest Projecte de Llei, s'inscriu en el conjunt del desplegament normatiu dels cossos de l'Administració general en aplicació de la disposició addicional tercera de la Llei de la funció pública del 15 de desembre de l'any 2000 i, respon a la voluntat d'instaurar una política de gestió qualitativa i quantitativa dels llocs de treball i de les competències del personal adscrit al Centre penitenciari, establint el seu règim estatutari i definint-ne els seus drets i deures.

Pel que fa al règim funcionarial, regula els aspectes que, per l'especificitat dels Cos penitenciari, han de diferenciar-se clarament del règim general dels funcionaris de l'Estat.

Promulga també un veritable Codi de deontologia que recull el conjunt de disposicions jurídiques d'àmbit nacional i internacional aplicable a les persones que presten els seus serveis en un Centre penitenciari.

Regula la cobertura social dels agents, la seva jubilació, la concessió de distincions, recompenses i gratificacions així com el seu règim disciplinari, dins un marc de llibertat i respecte a llurs activitats sindicals.

La Llei qualificada penitenciària neix de la necessitat de disposar d'un marc normatiu sistemàtic i actualitzat en aquesta matèria que asseguri l'organització efectiva i adequada del nou Centre penitenciari, regulant la seva política penitenciària, i alhora garantint la plena salvaguarda dels drets individuals de les persones, establerta per la Constitució així com pels convenis internacionals sobre drets humans.

Així, el respecte a la dignitat, la no discriminació, el dret a la seguretat personal o fins i tot el dret a la intimitat, han de ser preservats, tot i les limitacions

que suposa trobar-se privat de llibertat dins del marc de l'àmbit penitenciari.

En aquest sentit, cal destacar que la garantia i el respecte dels drets constitucionals dels interns són bàsics i d'obligat compliment dins del conjunt de normes de convivència del Centre, quedant prohibides qualsevol mena de pena o tractament que pugui considerar-se degradant o que afecti a la dignitat de la persona.

El règim disciplinari, necessari per a poder garantir l'ordre i la seguretat dins del Centre, ha de poder comptar també amb un suport normatiu amb rang de llei per tal de preservar el principi constitucional de legalitat en matèria sancionadora. En aquest àmbit, la Llei és especialment escrupolosa amb el principi de legalitat quan defineix la tipologia d'infraccions i sancions, el procediment i les garanties, així com el reconeixement i la regulació al dret de formular peticions, queixes i recursos en relació al tractament penitenciari.

Aquesta Llei preveu i regula també, un conjunt de prestacions que permet als interns malgrat el compliment de la pena, l'exercici dels seus drets dins de l'ordre civil, social i cultural, enfocats cap a una funció reeducativa i resocialitzadora, duta a terme entre d'altres per mitjà del treball penitenciari.

Tots aquests factors, juntament amb la necessitat d'una ordenació general dels mitjans i del funcionament del Centre penitenciari, justifiquen l'aprovació d'aquests dos projectes de llei que són un pas necessari i plenament justificat que dotarà el Principat d'Andorra d'un referent jurídic clar, complet i ajustat als requeriments d'una societat moderna i desenvolupada.

Finalment, voldria deixar palesa la importància que ha tingut en el bon desenvolupament dels dos projectes, el bon clima i l'excel·lent ambient de treball de tots els membres que formem la Comissió Legislativa d'Interior en aquesta comesa, que ha pogut acabar aprovant i transaccionant la majoria de les esmenes presentades.

Per tots aquests motius el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquests dos projectes de llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Justícia i Interior.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Una política justa i humana en matèria penitenciària defineix un dels trets essencials d'un govern democràtic.

L'Estat està obligat a vetllar que tota persona sigui respectada en tots els seus drets fonamentals, fet que adquireix encara més rellevància, quan aquesta persona es troba sotmesa a una pena privativa de llibertat.

Avui és un gran dia per a la democràcia del nostre país.

Avui i després de quasi tres dècades d'ençà la creació del Centre de detenció l'any 1978, aquesta Cambra es disposa a votar dues lleis d'important rellevància civil i social: La Llei del Cos penitenciari i la Llei qualificada penitenciària.

Les exposicions de motius de cadascuna de les dues lleis que arriben al Ple d'aquest Consell General ja destaquen la seva necessitat urgent.

Fins ara el sistema penitenciari andorrà ha anat complint la seva missió només amb normes internes i amb el Reglament de funcionaris del centre.

Ara ha arribat el moment de tenir una Llei penitenciària efectiva i degudament estructurada que estigui enfocada a les necessitats de l'Andorra del Segle XXI.

A l'octubre passat, inauguràvem el Centre penitenciari de la Comella, unes noves instal·lacions modernes i modèliques, que donen compliment als requeriments materials que el ministeri havia constatat i que s'adeqüen a les recomanacions del Consell d'Europa.

En aquella ocasió ja vaig anunciar que, acabat el centre, el següent pas era el de promulgar la Llei penitenciària i la Llei del Cos penitenciari.

Andorra ha evolucionat en aquest i en molts altres aspectes.

Aquell dia, vaig fer esment del camí que havíem recorregut des dels inicis d'un país d'economia agrària que, beneït o salvaguardat, amb prou feines coneixia el crim.

Durant anys van ser els propis andorrans i andorranes, caps de casa i altres, que havien custodiat presoners o detinguts en ocasions puntuals, exercint les funcions de detentors improvisats, però no menyspreats, de la justícia de les nostres Valls.

Els temps han evolucionat, la nostra societat ha crescut demogràficament i les peculiaritats inherents a la nostra economia, han fet que les necessitats d'establir un marc jurídic clar, complet i ajustat a

tots els requeriments en matèria penitenciària siguin de màxima prioritat.

El treball fet per la Comissió Legislativa d'Interior, pel seu ponent i tots els seus membres ha permès portar a aquesta Cambra dues propostes en les quals s'han incorporat tot un seguit d'esmenes fetes pel Grup Socialdemòcrata i pel Grup CDA + Segle XXI. aprovades íntegrament per unanimitat, juntament amb altres transaccionals que també han estat consensuades.

Em plau agrair-los tota la dedicació en aquesta comesa, que ha millorat molt i en molts aspectes els dos projectes inicials de les lleis.

S'ha prestat una especial atenció al respecte dels drets dels reclusos: com he dit en la meua introducció, una política justa i humana en matèria penitenciària defineix un dels trets essencials d'un govern democràtic.

Andorra es situa a partir d'avui al costat dels països més avançats en protecció i respecte dels drets humans, fent un especial èmfasi en la tasca i finalitat reeducadora i de reinserció social que s'exerceix des de la direcció del Centre penitenciari amb la contribució individual de cada dona i home que forma part del Cos penitenciari.

La seva feina, moltes vegades desconeguda per la gran majoria dels ciutadans, els confronta a diari a situacions delicades que poden ser perilloses per a la seva integritat, situacions en què estan en contacte directe durant moltes hores, dies i inclosos llargs períodes d'internament, convivint amb delinqüents en compliment, que poden passar anys tancats, però que un dia sortiran en llibertat.

Per tal que les condicions d'alliberament i de reinserció siguin les millors, cal l'abnegació dels homes i dones que formen el Cos penitenciari.

El respecte exigut als drets dels reclusos fan de la tasca diària dels funcionaris penitenciaris, una tasca difícil en la qual no han, ni poden, actuar amb massa indulgència però tampoc poden exercir les seves funcions amb un excés de severitat.

Per això vull agrair-vos, senyors consellers, la vostra implicació que ha contribuït a fer un pas més en el reconeixement de la particularitat del treball dels membres del Cos penitenciari que regula la nova Llei.

L'aprovació de les dues lleis que debatem avui és la millor mostra de reconeixement d'una feina com la seva i un sentit agraïment i homenatge a tots els funcionaris de l'antic Centre de detenció, que han prestat un servei exemplar i imprescindible al nostre país amb mitjans sovint precaris.

L'ordre públic, la seguretat ciutadana, la tranquil·litat de sentir-se lliure i alhora protegit, són valors que no tenen preu i que per Andorra són fonamentals per seguir creixent en una societat moderna, democràtica i avançada que disposi dels instruments necessaris perquè la seva ciutadania gaudeixi de la màxima seguretat.

Andorra ha de ser un model de referència en matèria de seguretat ciutadana.

Gràcies senyors consellers i gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, a la vista de les intervencions proposaria l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei del Cos penitenciari. Doncs, quedaria aprovat.

També, en vista de les intervencions proposaria l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei penitenciària. Doncs, també quedaria aprovada.

Continuem amb l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la revisió de preus de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 47/2006 del 6 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Pel CDA + Segle XXI el Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha sotmès a l'aprovació del Consell General un suplement de crèdit per a finançar les despeses de la revisió de preus derivades de la construcció del Centre de Tractament de Residus, per un valor que supera la quantitat de 6 milions d'euros. No es tracta ara d'entrar a valorar el projecte inicial del centre de tractament. Tampoc és el moment de comentar totes les polèmiques que ha acompanyat la projecció i el desenvolupament d'aquesta important infraestructura. El que cal és veure si Govern compta amb la cobertura normativa suficient per a presentar aquest suplement de crèdit i si la revisió de preus que el motiva entra dins dels paràmetres de raonabilitat.

Per un costat, sembla que el contracte de concessió administrativa de projecte, construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus estipula l'abonament de revisió de preus al concessionari en cas de retard superior a sis mesos en l'acabament de l'obra per causes no imputables al concessionari. Entenem que aquest darrer extrem deu haver quedat degudament demostrat i acreditat. Si això és així, sembla que el Govern compta amb l'habilitació contractual per a procedir a l'abonament de l'esmentada revisió.

En segon lloc, cal dir que de l'anàlisi de les xifres globals de l'execució de l'obra en resulta el següent: l'import de la revisió és una mica superior al valor conjunt del 5% de l'obra. Entenem que aquesta desviació en relació amb el pressupost previst es pot considerar com a moderada i raonable i, per tant, assumible. De qualsevol manera, volem ara aprofitar l'avinentsa per a demanar que les desviacions pressupostàries en l'execució de l'obra pública estiguin sempre dins uns criteris de raonabilitat i moderació que no acostumen a ser, per desgràcia, habituals en el nostre país.

En base al que s'ha exposat, i esperant que quedin tancades, d'una vegada per totes, les polèmiques generades al voltant de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus, votarem afirmativament el Projecte de Llei de suplement de crèdit que ara analitzem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Per introduir aquesta intervenció em permetré començar per un calendari sintètic del que ha estat el recorregut d'aquest Projecte de Llei fins a arribar a aquest debat d'avui.

El Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la revisió de preus de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus -aquest és el títol-, fou entrat al Consell el dia 4 d'agost de l'any passat.

El Projecte de Llei, signat pel ministre, -en aquell moment el ministre en funcions-, el Sr. Manel Pons, anava acompanyat -únicament, val a dir- per una breu memòria explicativa que -en paraules del mateix ministre-: "conté..." -i cito-: "... la informació

necessària perquè el Consell General s'hi pugui pronunciar”.

Una vintena de dies després, el 23 d'agost concretament, una carta de la subsíndica general notificava al cap de Govern l'acord de la Sindicatura de deixar en suspens l'admissió a tràmit del Projecte de llei i demanava al Govern el lliurament de tres documents complementaris.

Cinc setmanes després, el 3 d'octubre, el cap de Govern contestava la carta adjuntant-hi els tres documents sol·licitats.

Rebuda aquesta carta i aquesta documentació -que he d'entendre que la Sindicatura va considerar insuficient- aquesta -la Sindicatura-, en data 18 d'octubre va acordar no aixecar la suspensió i demanar dos documents més, com a complement d'informació necessaris pel tràmit d'admissió.

Finalment, una carta de data 3 de novembre, signada pel ministre de Finances, responia a la demanda anterior, apuntant que la justificació del sobrecost ja constava en la documentació lliurada el dia 3 d'octubre i que la revisió de preus és la que es troba reflectida en el contracte de concessió. Aquesta carta tancava aquest llarg intercanvi epistolar.

Amb la mateixa data, el dia 3 d'octubre, la Sindicatura acordava admetre a tràmit el Projecte de llei de suplement de crèdit i obria el període de tramitació del mateix.

Val a dir, abans de tancar aquest punt inicial, i contràriament al manifestat pel ministre de Finances en la carta que he citat, que la documentació reclamada pel síndic no es trobava inclosa en les trameses anteriors la qual cosa va portar, ens va obligar a sol·licitar-la expressament, a l'empara del que disposa l'article 5 del Reglament del Consell. Això es produïa el dia 7 de novembre, arribant-nos, ara sí, la documentació demanada el 24 del mateix mes.

He iniciat la intervenció amb aquest descriptiu perquè entenem que és il·lustratiu dels entrebancs que ha anat posant el Govern a l'hora de facilitar la informació, una informació necessària per a l'anàlisi del Projecte de llei i una informació que el Govern tenia l'obligació de lliurar d'acord amb el que estableix -d'una forma ben clara i entenedora- l'article 92 del Reglament del Consell General.

Dit això, entrarem directament en el fons de la qüestió.

El que avui es discuteix és el pagament d'una quantitat respectable -6 milions d'euros- en concepte de revisió del preu de construcció del Centre de tractament de residus.

El contracte de concessió administrativa del Centre fou signat el dia 6 de febrer del 2003, després d'un procés llarg i complex que no ens entretindrem avui a recordar. En aquest contracte s'establia -en el seu article 8- que el cost de la construcció, claus en mà, tancat i no revisable, era de 43.862.676 euros. El mateix article deia... diu que, si es produïa un retard en la finalització de l'obra superior a sis mesos, imputable a causes alienes al concessionari, s'aplicaria una fórmula de revisió de preus.

Tots sabem, ho hem debatut moltes vegades aquí i en comissió, que la construcció del forn ja fa molts mesos que s'hauria d'haver acabat. La primera previsió contractual parlava de l'agost del 2005 com a data de finalització d'unes obres que, en la previsió inicial, haurien d'haver-se iniciat el febrer del 2003. 31 mesos de treball, segons el *planning* inicial incorporat en el contracte.

La realitat ha estat evidentment una altra i, sense atrevir-me a afirmar-ho, podria ser que les obres -el gruix de les obres, vull dir- s'haguessin acabat a finals de l'any passat, és a dir, amb més d'un any de retard sobre l'establert en el contracte.

En aquest context de retards i contratemps, CTRASA, l'empresa concessionària va entrar, en data 23 de març de l'any passat -23 de març del 2006- una sol·licitud demanant unes compensacions econòmiques en concepte d'actualització de preus i aplicació de la clàusula de revisió de preus, i també en concepte dels sobre costos per la construcció i el finançament del Centre de Tractament de Residus -segons el títol del recull documental que se'ns va lliurar a demanda, com he dit abans, a demanda nostra pel Sr. Esteve López. Dic això, perquè val la pena recordar que aquesta informació no ha constatat mai en el plec, en el dossier, que acompanya el projecte, tot i ser-ne, segurament, un dels elements més rellevants.

Aquesta sol·licitud és la que acabarà amb el pagament que avui ens disposem a sancionar, votant aquest suplement de crèdit.

El contingut de la sol·licitud -un text de 32 pàgines que ve acompanyat per un seguit d'annexos i documents complementaris, és realment interessant i descriu detalladament les diferents incidències que han acompanyat el procés constructiu del forn.

La sol·licitud de CTRASA parla de retards i sobre costos, de cap manera imputables a la concessionària, segons ells mateixos perquè evidentment és el que consta al plec, i que estarien en la base d'una important desviació sobre la previsió de costos signada i compromesa en el contracte de concessió.

La sol·licitud, gira entorn de dos eixos principals: el cost imputable al retard i els sobre costos en l'execució per dificultats sobrevingudes durant els treballs, i xifra la seva demanda en 22 milions d'euros desglossats en uns 7 milions en concepte d'actualització i revisió de preus i en uns 15 milions en concepte de sobre costos, als quals s'hi haurien d'afegir, en paraules de la concessionària, els interessos corresponents.

Per situar les xifres en la seva magnitud, aquests 22 milions d'euros representen, representarien, un 50% de més sobre l'import consignat en el contracte -que recordo era de 43 milions d'euros.

Després d'un recurs de reposició presentat per CTRASA davant el silenci administratiu del Govern a la seva sol·licitud, aquest Govern resolvia, en data 26 de juliol de 2006, en part la demanda de la concessionària, acceptant abonar 6 milions d'euros en concepte de revisió de preus i denegant, contràriament, la reclamació econòmica relativa als sobre costos. Les qüestions relatives a l'equilibri financer -un argument recurrent en la sol·licitud de la concessionària- podran ser examinades -si escau, així es diu en la resolució- quan s'acabi la construcció del Centre.

Des d'aquí deixo dit que el nostre grup estarà atent i vigilant de com es resol aquesta última qüestió, la de l'equilibri financer.

Bé, aquests 6 milions, exactament 6.069.782 euros, són l'import del suplement de crèdit que avui debatem.

No arriba al 50% del cost tancat i no revisable -recordo- del contracte que reclamava la concessionària, però representa un gens menyspreable 13,8% del sobre cost sobre el preu pactat.

Després d'escoltar al conseller Enric Tarrado dient que estava bastant per sobre del 5%, si no han errat els càlculs.

No reprendré els arguments que tantes vegades hem repetit en aquesta Sala quan hem debatut sobre el forn incinerador. Fa pocs dies encara parlàvem del mateix tema en la sessió que vam dedicar a la compra d'accions de CTRASA per part de FEDA, per part de l'Administració pública.

Tothom coneix la nostra posició i la nostra alerta permanent en tot el que fa referència a aquest Centre de Tractament de Residus, com vostès anomenen.

Avui el debat, ens porta a un altre terreny, a un terreny diferent, al terreny de la gestió pública, la gestió tècnico-econòmica d'una obra com aquesta i

la gestió d'uns cabals públics decididament poc curosa.

Com, si no, es pogués entendre la necessitat d'aquesta despesa extraordinària, sobre un pressupost, repeteixo de construcció claus en mà, tancat i no revisable, i subratllo això de claus en mà tancat i no revisable.

Amb el contracte davant -en el moment de redactar això, no ho tinc ara-, queda clar que aquest pagament, que aquesta revisió de preu, sols s'ha d'efectuar en el cas que es produeixin -i coincidents en el temps- els dos supòsits de l'article 8 que hem citat abans, és a dir, un retard superior als sis mesos i que aquest retard no sigui, de cap manera, imputable al concessionari.

Hem de creure que, en la seva funció d'administrador dels cabals públics, el Govern ha esgotat tots els arguments legítimament esgrimibles per no haver d'afrontar aquest sobre cost. Que ha examinat amb rigor totes les circumstàncies del cas abans d'acceptar la manca de responsabilitat del concessionari en el retard i en els sobre costos. I no parlo, evidentment, de regatejar a ningú els seus drets, sinó de vetllar pel bon ús dels cabals públics, dels diners de tots.

Si és així, i no dubto que ho ha de ser, perquè altrament estaríem parlant de supòsits que cauen dins del concepte delictuós, la resposta és ben senzilla: els retards i els sobre costos són directament imputables a Govern, a les seves accions o a les seves omissions, tal com exposa amb extensió i detall la sol·licitud de CTRASA. Cal dir, en aquest punt, que Govern en cap moment desmenteix aquestes imputacions -almenys en els documents que se'ns han lliurat-, que Govern en cap moment desmenteix aquestes imputacions per la qual cosa haurem de donar per bo, i acceptat que és el mateix Govern el responsable de tots aquests retards.

I això és greu, sobretot si repassem els diferents conceptes que es desgranen com a causa d'aquests sobre costos.

Citant el resum amb el qual s'introdueix el tema -la mateixa sol·licitud de CTRASA-: "L'Administració, -es diu en aquest text-, ha actuat de manera contradictòria perjudicant la concessió. Entre altres decisions o actuacions -diu- podem assenyalar: primer, la seva participació -la participació del Govern- en el capital de la societat va significar una obstrucció i un il·lògic retard, subratllo, en la signatura del préstec destinat al finançament del projecte; dos, el Govern va facilitar els estudis geotècnics i geològics amb nombrosos i greus errors la qual cosa va comportar retrassos i augment de costos; tres, el canvi imposat per

l'Administració del límit d'edificació i la declaració d'una part de la superfície com a no edificable altera radicalment l'objecte i el projecte de la concessió que va haver de ser revisat: quatre, la reducció de la zona d'escòries deguda als treballs d'entubament del torrent del Cuc i la construcció i l'explotació del moll de transport són conseqüències únicament imputables a l'Administració i que tenen un impacte econòmic i financer en la concessió.”.

Això és el que diu CTRASA en la seva sol·licitud.

El document justificatiu -un altre document-, el document lliurat pel Govern en relació amb l'endarreriment, parla també d'aquests punts -a més de l'endarreriment imputable a la querella presentada pel Comú d'Andorra la Vella-, i xifra en uns quatre mesos el retard imputable a la signatura del préstec -el primer que he comentat- i en tres mesos i mig -aquí cita la sol·licitud- el retard ocasionat per la canalització del torrent. En qualsevol cas, sempre per sobre dels sis mesos de retard exigibles per l'article 8 del contracte.

Queda clar, doncs, que l'Administració és responsable, d'una forma ben directa d'una part important -d'una part si més no suficient per justificar el pagament- dels retards que ens han portat a aquest sobrecost. Així ho dona a entendre el Govern, acceptant en la seva resolució el pagament d'aquests 6 milions d'euros en concepte de revisió de preus.

I, això senyors, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no ho pot acceptar. No és aquest un tràmit parlamentari banal, un tràmit parlamentari mecànic: és un tràmit parlamentari que retrata d'una manera ben clara una gestió que nosaltres sols podem qualificar de maldestra i, elegeixin vostès els qualificatius-, o poc responsable, o irresponsable però, decididament incompetent.

Per aquesta raó, i per l'opacitat...

El Sr. síndic general:

Sr. Alay, si pogués anar fent el resum...

El Sr. Vicenç Alay:

No, resum no, és que ja acabo. Estic a l'última línia. Perdoni Sr. síndic.

Per aquesta raó i per l'opacitat en què deliberadament s'ha mogut el Govern en la tramitació d'aquest Projecte de Llei, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi votarà desfavorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció serà molt curta i, no en comparació amb les altres sinó que amb valor absolut perquè realment ho serà. Només hem de dir que un cop analitzada la documentació rebuda i que acompanya aquest Projecte de Llei, és a dir l'informe de la Intervenció general i la documentació justificativa de l'endarreriment de la situació del nou contracte, i tenint en compte -ja s'ha dit abans- que el contracte de concessió administrativa estipula que assegurarà una revisió de preus, en el supòsit de produir-se un retard en l'imputable en el concessionari, hi votarem a favor.

Només afegir que de l'informe i de la documentació que hem rebut, i en alguns casos és evident, que en aquests casos la culpa és negra -per dir-ho col·loquialment-, hi ha diferents causes que imputen aquest retard i no totes, i tinc de contradir aquí al conseller Alay, són imputables al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Hi hauria alguna altra intervenció.

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Per part del Govern amb la introducció d'aquest Projecte de Llei de suplement de crèdit, dir que l'únic que fa el Govern en aquest suplement de crèdit que primer es va decretar un avenç de fons, al juliol del 2006, i la conseqüent entrada del Projecte de Llei de suplement de crèdit d'acord amb els articles, el d'avenç de fons, l'article 28 de la Llei de les finances públiques, i el suplement de crèdit d'acord amb l'article 24 de la Llei de les finances públiques, el que ha fet el Govern amb aquest cas és honorar el contracte..., com vostè ha dit Sr. Alay, honorar el contracte que es va signar en el seu dia que era l'article 5, de l'apartat b, del plec b, de clàusules particulars de la construcció del Centre de Tractament de Residus.

A partir d'aquí vostè ha fet tota una explicació detallada que el Govern ha amagat certa informació, cosa que òbviament el Govern no comparteix aquesta afirmació que vostè fa, perquè dit així com vostè ho ha dit, doncs, a l'opinió pública li podria semblar que realment el Govern ha volgut amagar informació. Però, és clar, a veure!... La informació que ens van demanar, si no recordo malament, era l'informe d'intervenció -el que esmentava el mateix Projecte de llei-, ens va demanar la causa justificativa del retràs dels sis mesos i, a més, ens van demanar les certificacions de l'obra que donaven peu a aquesta, diem, demanda del propi concessionari pel que era la revisió de preus, cosa que si més no vam estar analitzant perquè no enteníem la seva demanda d'informació sobre aquestes certificacions que eren inexistents perquè aquí no es tractava de certificacions, sinó que es tractava d'un contracte que té un articulat molt específic que diu que si hi ha sis mesos de demora -i no parla enlloc aquest contracte de certificacions-, doncs, que si hi ha sis mesos de demora el que es farà és aplicar una fórmula -que també estava establerta al contracte- per fer el que es diu la revisió de preus.

Per tant, vull dir... d'aquí la tardança en la resposta -perquè òbviament en l'informe d'intervenció i, el que era l'informe que justificava els sis mesos de demora, els teníem-, d'aquí la tardança per veure realment que és el que vostès realment volien perquè no enteníem clarament que ens demanessin certificacions quan les certificacions aquí no tenien res a veure.

Dit això, Sr. Alay, jo tindria de dir que, és clar, vostè és un parlamentari hàbil, amb experiència, i que, és clar, després vostè arriba a una conclusió de dir: "Home, com no és culpa de l'adjudicatari és culpa del Govern"... i ja està...

És a dir, vostè acaba de radicar el llenguatge contractual, causes de força major, causes judicials que sí que les ha passat molt per sobre, però no ha especificat en cap moment clarament que aquestes causes judicials també han afectat al retard quant a la construcció, i per tant, per això li dic que vostè és hàbil perquè aleshores diu: "Ja que no és culpa...", i aquí sí que parlem de culpa o responsabilitat de l'adjudicatària, per tant la deducció òbvia és que és responsabilitat del Govern... Doncs no, Sr. Alay, no és així. El Govern, -vostè ho sap tant bé com jo, i els seus companys també-, que a l'any 2000, si no recordo malament, en aquesta Sala també van defensar tota la seva visió sobre aquest Centre de Tractament de Residus, saben perfectament que hi ha causes que el Govern havia fet els estudis geològics, també ho saben perquè han demanat en múltiples ocasions demandes parlamentàries

d'informació, sap que el Govern en tots aquests temes ha tingut, -arrel dels encoratges del famós torrent del cuc-, ha tingut de demanar permís a uns veïns per poder instal·lar ja aquests encoratges i, home!, arribar a dir que això és culpa del Govern, doncs, si més no em sembla, per no dir-ho d'una altra manera, molt ambiciós quant a l'efecte de culpabilitzar i de seguida criticar el que és la gestió pròpia d'un govern.

Agrair-li, per una altra banda, que aquí malgrat que vostè ha passat una lleugera pinzellada... home! no ens acusi directament de malversació de fons públics, no?... Això li he d'agrair com a mínim, perquè per descomptat, aquest Govern, igual que els altres governs que hi ha hagut en aquest país, en cap moment hem pretès o hem fet res per malversar els fons públics de l'Estat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Pel grups parlamentaris?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, contestant a les paraules del Sr. ministre -perquè vostè discrepa de mi, i jo discrepo de vostè. No és que li torni la pilota sinó que entenc que, primer és que tot el que he comentat aquí està suficientment documentat, i està documentat sobre documentació que ens ha passat el propi Govern -aquí no hi ha cap font particular, li he de dir.

Vostè s'està referint a què no entenia la nostra demanda, etc. I jo crec que aquí hi ha un error perquè la demanda en cap moment va ser nostra. La demanda és una demanda que, a més, l'he citat.

No m'agradava gaire començar amb un calendari com el que he començat quan, l'altre dia, vaig acabar amb un calendari... semblarà una qüestió personal amb això dels calendaris però, he volgut ser rigorós i li he dit... -a veure si trobo la primera pàgina... Bé, en tot cas, li he dit que vostè havia contestat el dia 3, i he repetit, més o menys, el contingut de la seva carta que dient que... bé, ja estava tot contestat.

La carta no era nostra -del Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, era una carta de Sindicatura i anava documentada... rellegeixo el que he dit: en data 18 d'octubre va acordar, la Sindicatura, no aixecar la suspensió i demanar dos documents més com a complement d'informació. Per no estendre'm, -sabia que estaria sobre uns deu minuts-, he obviat

de dir-li una cosa: aquests documents que demanava la Sindicatura -parlo de memòria perquè no tinc el document aquí-, eren per una banda, que ens fes arribar a tots els consellers... -no al Grup Parlamentari Socialdemòcrata sinó a tots els consellers-, la documentació que corresponia a aquesta sol·licitud de la qual he estat parlant, aquesta d'aquí... la sol·licitud que va presentar CTRASA al Govern perquè se li abonés aquest sobrecost.

Això no té res a veure amb la contesta que vostè va fer... no sé que va entendre però, la carta és -i ja li faré arribar-, la carta és claríssima! i la carta la va signar el Sr. síndic el dia 18, i la va enviar el dia 18 d'octubre.

Bé, o sigui que el que ha estat comentant que no ho entenien... Nosaltres ho vam tornar a demanar i ens ho va enviar, ho tinc aquí. Bé, tinc aquí -ho he de dir- un volum dels cinc que ens van arribar. És un plec de documentació important.

O sigui que, per aquesta banda, queda clar que amb el que ha estat comentat, doncs, no puc coincidir. Era perfectament legítim. Era la Sindicatura la que ho demanava. Nosaltres ho vam demanar perquè vostè no va contestar a la Sindicatura.

Vostè sabrà si hi havia voluntat o no d'amagar-nos informació. Jo, en tot cas, l'únic que li puc dir és que la documentació que se li demanava sistemàticament es retrassava o no arribava.

Aquest és el primer punt.

El segon punt, parlar que hi havia altres causes, causes judicials... Miri! jo no sé si sóc parlamentari hàbil o no, i faig el que puc, m'imagino que com tothom, però li he de dir que en honor a la veritat, jo li he dit en l'exposat que li he fet, li he parlat que es recollia en la seva informació causes imputables a la demanda judicial d'Andorra la Vella. Ho ha escoltat això? Suposo...

Jo m'ho podia haver estalviat. En deu minuts si no ho hagués dit, ningú se n'hagués donat compte. Expressament ho he dit perquè no volia que tingués ni tan sols l'argument de dir que estava amagant informació. Hi va haver un petit retard però que s'afegeix a un retard molt més llarg al que li he citat que diuen vostès en una carta signada per un tècnic seu, i diuen els mateixos tècnics de CTRASA. Això per una altra banda.

I, després quan parla... jo no hi entraré perquè això és molt llarg. Ho tinc aquí i si ho volguessin discutir en podríem parlar, i ho podria llegir. Quan parla de petits problemes geològics... Escolti! el retrat que fa CTRASA d'aquí -és clar que està avalant la seva demanda. El retard és bastant més calamitos que no

pas això- parla d'estudis geològics absolutament no insuficients sinó erronis que els va obligar a replantejar, que van obligar al que vostè ha donat com a excusa de fer micropilotatges, que van fer aquests micropilotatges en terreny del veí, que van haver d'indemnitzar-lo, i tot això per errors -ho diu aquí-: "Nombrosos i greus errors en les dades lliurades inicialment per part de l'Administració."

Acabo aquí i jo no vaig a discutir-ho i a exposar llargament la nostra posició, i no es tracta aquí d'entrar, per part meua, en un debat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, en un altre torn d'intervencions, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Alay, jo tampoc vull entrar en un llarg debat en aquest tema, però és que em sap greu que es doni una visió, que vostès en les cartes que també tinc jo aquí com les té vostè... Jo referint-me a la carta de Sindicatura... i perdoni, de Sindicatura, té tota la raó... a Govern... Jo, és clar, jo llegia en el seu dia, per l'empresa CTRASA mitjançant la qual argumentava els motius del sobrecost de l'obra, i d'altra part, el detall de l'obra certificada per tal de saber exactament a què correspon l'avenç de fons. És que l'avenç de fons està ben explicat que corresponia a una revisió de preus.

Per tant, vostè entengui que quan es parla d'obra certificada, i es parla d'una revisió de preus, la relació... -perdoni, vostè la veurà-, però la relació entre obra certificada i revisió de preus, doncs, si més no, no és òbvia i, de fet, l'obra certificada nosaltres en data 3 de novembre -com vostè molt bé ha dit-, li vam contestar dient que tota la informació ja la tenien en aquest sentit.

Per tant, jo tampoc em vull estendre, però no hi ha hagut cap voluntat del Govern ni d'amagar informació com vostè feia intuir en la seva exposició inicial, perquè l'únic que ha pretès el Govern és facilitar-li la seva feina -que ja és prou complicada-, igual que vostès ens faciliten la nostra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Una intervenció que serà l'última per part meva.

Ha anat bé que llegís la carta.

A la primera part de la carta que llegia -fixi-s'hi-, recordi que hi ha dos aspectes: un que es demana la sol·licitud adreçada per CTRASA, en aval de la seva pretensió, i la segona part era la de les certificacions.

Jo no m'hi he fixat en les certificacions ni ho he comentat perquè era un tema menor, però la carta és aquest plec més quatre més... Això no se'ns va lliurar, i això no es tenia... O sigui, simplement això.

Res més. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

Alguna intervenció per part del Grup Parlamentari Liberal?

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció procediríem directament a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 vots a favor i 10 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, faríem una breu pausa d'uns deu minuts.

Moltes gràcies.

(Són les 17.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 17.23h)

(La Sra. M. Rosa Ferrer deixa la Sala.)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió i continuem amb l'ordre del dia establert.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 32/2006 del 17 de juliol, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Intervencions per part dels grups parlamentaris?

Pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja vam manifestar en la sessió del Consell General celebrada el 30 de novembre del 2006, en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei que ara examinem, el nostre grup parlamentari entén que la modificació que es proposa a l'apartat 5, de l'article 9, de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns és del tot pertinent ja que permet la necessària adequació del que disposa el Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals, i els preceptes de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Com queda argumentat en l'exposició de motius de la Proposició de llei que ara examinem, el vigent redactat de la Llei qualificada de delimitació de competències no habilita als comuns a crear un impost sobre la construcció.

A més, cal també tenir present que existeix un mandat constitucional que estableix que la Llei qualificada de delimitació de competències és la que ha de determinar la configuració bàsica de les figures tributàries comunals.

Per tot el que s'acaba d'esmentar, cal tenir en compte que si es vol mantenir la voluntat que el Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals incorpori la creació d'un nou impost sobre la construcció, no queda altra opció que la de modificar la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, introduint l'esmentada nova figura tributària.

El nostre vot és, doncs, favorable a l'aprovació de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'apartat 5, de l'article 9, de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 30 de novembre, aquesta Cambra, reunida en sessió ordinària, ja va analitzar la Proposició de llei que avui sotmetem a examen i, si escau, aprovació del Ple. En aquell moment, el tràmit parlamentari es referia a la seva presa en consideració pel fet de tractar-se d'una Proposició de

lleï presentada per un grup parlamentari, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i no d'un projecte de lleï provenint del Govern.

Fent un breu recordatori, diré que en aquella sessió la Proposició de lleï va rebre el suport unànime de tot el Consell, amb la prèvia publicació del criteri del Govern, que es va manifestar, igualment, favorable al text presentat.

Tot i que, en aquell moment ja vaig parlar en nom del grup, en el torn d'exposició i defensa de la nostra Proposició, dels motius de la mateixa, em permetré recuperar el fil de l'exposat -i el contingut de l'exposició de motius que introdueix i acompanya el text- per recordar el perquè d'una proposició de lleï que modifica en un dels seus articles la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.

Em referia, llavors, al Projecte de lleï de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals, actualment en el curs final del seu tràmit parlamentari, com a origen i d'alguna manera pare obligat de la Proposició de lleï que avui discutim.

El fet és que aquest Projecte de lleï de modificació de la Llei de les finances comunals proposava -proposa, ja dic que està en tràmit- la creació, dins del sistema fiscal comunal, d'un nou impost sobre la construcció. Cal tenir present, però, que en la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns no existeix cap precepte... -i així ho ha recordat també el conseller Enric Tarrado-, no existeix cap precepte que permeti deduir que un impost sobre la construcció formi part de les facultats econòmiques i fiscals dels comuns.

I aquesta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 80.2 de la Constitució, és la lleï que ha de determinar, a més, encara que sigui en els seus elements més bàsics, les figures tributàries comunals.

Tal circumstància portava com a conseqüència -i per això parlo de paternitat obligada- o bé la retirada del Projecte de lleï -per una qüestió evident d'incostitucionalitat-, o bé la modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències per tal de donar la necessària cobertura legal a la creació del nou impost.

Descartada la impugnació del Projecte de lleï, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va optar per presentar aquesta Proposició de lleï qualificada de modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, amb el convenciment que era la millor solució davant el problema plantejat.

Ateses les diferents manifestacions produïdes el dia de la presa en consideració de la Proposició de lleï

-l'escoltava ara abans de la meua intervenció- i no havent-se presentat cap esmena a la mateixa, confio que el text que es proposa obtindrà l'aprovació unànime de la Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Ja s'ha dit aquí, i repetiré una miqueta els arguments que s'han exposat el passat 30 de novembre que vam prendre en consideració la tramitació d'aquesta Proposició de Llei, i tots els grups parlamentaris així com el Govern vam manifestar-nos a favor.

Per aclarir més el tema citaré a dos consellers en les últimes intervencions d'aquell dia, al Sr. Alay quan deia que no existeix cap recepta que permeti deduir que un impost sobre la construcció formi part de les facultats econòmiques i fiscals dels comuns i, d'acord amb el que preveu l'article 80.2 de la Constitució, és la que ha de dir i determinar, encara que siguin els seus elements més bàsics, les figures tributàries comunals.

Això és el que es deia per part del conseller Vicenç Alay en aquell dia, i ja vam dir llavors que estàvem d'acord en aquestes afirmacions i, per tant, estàvem d'acord en prendre en consideració, i són els mateixos motius que avui ens permetrà votar a favor de la mateixa manera que la Sra. Lurdes Font -i subscrivim les seves paraules- establia que existia un mandat constitucional -cito-: "Que estableix que la Llei qualificada de delimitació de competències és la que ha de determinar la configuració bàsica de les figures tributàries comunals."

Per tot això, pel que es va dir aquell dia i pel que s'ha dit avui el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha més intervencions, entenent que així és la iniciativa dels grups, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposició de Llei. Doncs, queda aprovada.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda i al Protocol opcional al Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, fets a Ginebra el 20 d'abril de 1929.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 50/2006 del 22 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni per a la repressió de la falsificació de moneda fet a Ginebra el 20 d'abril de 1929, s'emmarca dins de l'Activitat qualificadora de la Societat de Nacions (l'ASDN), primera organització internacional amb vocació universal que va operar entre dos guerres mundials al Segle XX.

Després de la Segona Guerra Mundial, el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides va assumir les funcions de dipositori dels instruments de la societat de nacions. A partir d'aquell moment els tractats de l'ASDN van esdevenir oberts a tots els Estats membres de les Nacions Unides.

Aquest Conveni internacional es va obrir a signatura l'1 de gener de 1930 i va entrar en vigor el 22 de febrer de 1931.

Estableix una normativa per a la repressió de la falsificació de moneda a nivell internacional que defineix el concepte de moneda així com les infraccions que han de ser castigades pels estats part.

El Conveni també permet reforçar la cooperació internacional per a la lluita contra la falsificació de tot tipus de moneda. Incorporar el dret intern a aquest Conveni contra la falsificació és important en el marc de la negociació del Tractat monetari amb la Unió Europea que permeti, en el seu moment, l'eventual encunyació d'euros andorrans.

El Protocol opcional al Conveni, que també sotmetem a l'avaluació del Molt Il·lustre Consell, aporta principalment una sèrie de clarificacions sobre la interpretació que els estats han de fer en determinades disposicions del Conveni. En aquest sentit el Protocol disposa que els estats part han de considerar la falsificació de l'estampament posat en un bitllet de banc per fer-lo vàlid en un país determinat com a constitutiva d'una falsificació de bitllet.

Finalment el Protocol precisa que les parts contractants només estan obligades a executar les comissions rogatòries en la mesura prevista per la seva legislació nacional.

Per tot el que s'ha exposat el Govern sotmet a l'aprovació del M. I. Consell General el Conveni per a la repressió de la falsificació de moneda i el Protocol opcional, fets a Ginebra el 20 d'abril de 1929.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap intervenció, doncs, demanaria també l'aprovació per assentiment de la Proposta. Doncs, queda aprovada.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina, Esteve López Montanya, i Mariona González Reolit, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, instant el Govern a què presenti durant el primer trimestre del 2007, un Projecte de llei de modificació de la Llei de la funció pública que permeti comptabilitzar el treball a temps parcial de les persones que presten servei com a auxiliars de pati i menjador a l'Escola Andorrana, amb altres activitats retribuïdes, i que tot el personal no docent, durant el proper curs escolar 2007-2008 depengui directament del ministeri encarregat de l'educació.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 47/2006 del 6 de novembre.

A continuació, per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans d'iniciar la meua intervenció només voldria fer una nota.

Al Butlletí número 47/2006 la Proposta d'acord -el que és l'Acord en si-, no correspon exactament amb l'enunciat de l'ordre del dia. Doncs, en realitat el que

compta és el publicat en el 47 i falta una frase... Ens en vam donar compte.

El Sr. síndic general:

Si em permet... Si no coincideix, és l'acord que vam prendre a la Junta de Presidents -que és quan es prepara el format-, i l'acord que estariem votant o que es sotmet a la votació és exactament el que està a la pàgina 6 del Butlletí referit on hi ha l'Acord.

El Sr. Josep Dallerès:

Em permetré, doncs, llegir el final.

En la sessió del Consell General del dia 26 de setembre del 2006 vaig formular una pregunta al Govern en relació amb la situació del col·lectiu d'ajudants de mestre de l'Escola Andorrana.

No repetiré la totalitat del que vaig argumentar, sí però l'essencial i ho faré pràcticament en els mateixos termes: "Des que al 2003 el servei de les auxiliars de pati i menjador de l'Escola Andorrana va passar a ser gestionat per una empresa privada -deia-, no és la primera vegada que el malestar, en particular pel que fa tant a la precarietat de la feina com a la de les condicions salarials, fa saltar un timbre d'alarma.

Aquest col·lectiu ha hagut de fer front una vegada més a una situació d'incertesa generada per una manca d'informació precisa, o per informacions contradictòries, en algun cas, que els han propiciat una situació d'inseguretat." -fi de citació.

Recordava després, que el decret del programa d'educació maternal de formació andorrana, de 10 de setembre del 1997, en el punt que fa referència a les formes d'organització i activitats humanes que de certa manera era el punt de partida sobre el que s'havia iniciat la contractació del personal afectat.

Recordava també que la inquietud del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no era nova i que en dues ocasions anteriors ja havíem demanat explicacions al Govern, primer l'any 2002 i després l'any 2004, i vaig fer també un comentari sobre l'enriquidor que és, de tant en tant, llegir el Diari de sessions del Consell General -és quelcom que resitua... ens resitua a tots.

Seguia després fent un inventari del deteriorament de les condicions de treball del col·lectiu des de l'externalització del servei i acabava demanant al Govern, -i aquí cito textualment la pregunta. Deia així, i és de fet la que ha estat transcrita al punt de l'ordre del dia: "Tenint en compte, d'una banda, els diferents disfuncionaments que s'han pogut constatar i que no és de descartar que continuïn

produint-se, si es continua amb l'actual sistema, i d'altra les raons essencials per les quals els diferents ministres van defensar l'externalització del servei, a saber, les dificultats per adequar la contractació d'aquest tipus de personal a la Llei de la funció pública. Demano: no fóra més senzill plantejar la modificació de la Llei de la funció pública per tal que des de l'esperit de la Llei de l'Escola Andorrana i dels decrets que la desenvolupen aquest personal depengués directament de Govern com era el cas en un principi?" -fi de citació.

En la resposta, la Sra. ministra d'Educació va comunicar que s'estava -i cito-: "Portant a terme una avaluació del funcionament dels menjadors escolars de totes les escoles amb la finalitat de millorar-ne l'organització, la qualitat i optimitzar-ne els recursos." -fi de citació-, i no es va mostrar tampoc contrària a la possibilitat d'una modificació en el sentit demanat, però va plantejar la possibilitat que la contractació es dugués a terme des de la Junta d'escola i, doncs, mitjançant un altre tipus de modificació que la que es proposava. Ja en aquella mateixa sessió, des de les files socialdemòcrates es va dir que ens podia semblar una bona solució si la Llei hi donava cabuda.

És la raó per la qual en el moment de redactar la Proposta que tenim ara al Consell no es va optar per un redactat idèntic al de la pregunta formulada sinó que es van tenir en compte les paraules i la bona predisposició mostrada per la ministra.

No llegiré la part expositiva de la Proposta que figura en el Butlletí del Consell General número 47/2006 del 6 de novembre del 2006. Em limitaré, doncs, a llegir -tal com he dit al començar- el text de l'Acord que, des del novembre es demana que sigui pres. Diu així: "S'insta el Govern a què, en el decurs del primer trimestre del 2007, presenti a tràmit parlamentari un Projecte de llei de modificació de la Llei de la funció pública, de 15 de setembre de 2000, o qualsevol altra proposta en el mateix sentit que permeti compatibilitzar el treball a temps parcial de les persones que presten els seus serveis com a auxiliars de pati i menjador de l'Escola Andorrana amb altres activitats retribuïdes, així com que realitzi totes les accions escaients encaminades a què, a partir del proper curs escolar 2007-2008 tot el personal no docent que hi presta els seus serveis depengui directament del ministeri encarregat de l'educació."

Gràcies per l'atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

És el torn ara dels grups parlamentaris.

Sra. Lurdes Font pel CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada volem afirmar que compartim, en bona part, els arguments que acompanyen la Proposta d'acord que ara examinem. De qualsevol forma, volem remarcar que en la Proposta esmentada s'hi poden trobar dues parts diferenciades que convé comentar separatament.

En primer lloc, des de CDA + Segle XXI pensem que certament caldria trobar una fórmula que permetés compatibilitzar el treball a temps parcial de les persones que atenen els serveis de pati i de menjador de l'Escola Andorrana amb d'altres activitats retribuïdes. No veiem com això podria afectar de forma negativa el servei que es presta a l'escola. Al contrari, en millorar-se les expectatives laborals del personal s'estaria fomentant també un millor clima de treball en les hores de pati i de menjador -que tenen, no ho oblidem, una destacada incidència en la formació dels infants. Per tant, som favorables a aquesta primera part de la Proposta d'acord, si bé som conscients que cal concretar quina és la via més adequada per a poder solucionar el problema.

La segona part de la Proposta d'acord planteja la necessitat que el Govern realitzi totes les accions escaients per tal que tot el personal no docent que presta els seus serveis a l'Escola Andorrana, a partir del proper curs escolar, depengui directament del ministeri encarregat de l'educació. La formulació de la Proposta és una mica més oberta però, pel que es diu en l'exposició de motius que precedeix la Proposta d'acord, sembla que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata atribueix a l'externalització del servei una determinada situació d'instabilitat i d'inseguretat laboral del personal que presta els serveis al pati i al menjador de l'escola.

Volem deixar constància que, des de CDA + Segle XXI no som contraris, per definició, a l'externalització de determinats serveis que presta l'Administració pública. Això, no obstant, sí que entenem que aquesta externalització, quan sigui oportuna, s'ha de fer sempre que no comporti un empitjorament de la qualitat del servei que s'ha de prestar. Nosaltres entenem que a priori no hi ha res que desaconselli que les tasques d'auxiliar de menjador i de pati no puguin ser assumides per una concessionària sempre i quan aquesta assumeixi les corresponents obligacions laborals i presti un servei en les condicions pactades. A més, el nostre grup

parlamentari és partidari de fer un esforç en la contenció de les despeses de funcionament i no sembla que la segona part de la Proposta d'acord plantejada vagi precisament en aquesta línia.

Una vegada expressats els nostres dubtes en relació amb la segona part de la Proposta d'acord, volem tornar a remarcar que compartim la preocupació que en ella s'hi expressa en relació amb la problemàtica que afecta el servei prestat pel personal auxiliar de pati i de menjador. Pensem que aquesta Proposta té la virtut d'obrir una reflexió sobre la necessitat de millorar el servei esmentat i que, a la vegada, en la primera part de la mateixa planteja un suggeriment concret que pot permetre millorar la situació laboral del personal no docent de pati i menjador.

Així, doncs, votarem favorablement la Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, la Sra. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord amb el fons de la qüestió plantejada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb la necessitat d'aconseguir la màxima estabilitat laboral de les persones que presten els seus serveis com a auxiliars de pati i de menjador de l'Escola Andorrana, i compartim amb els dos grups parlamentaris d'aquest Consell que és necessari que el Govern trobi la millor solució als problemes que han afectat les persones que presten aquests serveis. Persones que tenen com a missió atendre als alumnes en el menjador i en el pati.

Sabem que el Govern ha treballat en trobar la millor fórmula per solucionar aquest problema i, ens consta que ahir mateix va entrar a tràmit parlamentari un Projecte de Llei de modificació de la Llei de l'Escola Andorrana, modificació que, tal com ha apuntat el Sr. Dallerès en la seva intervenció, va en la línia del que va anunciar la ministra durant la seva intervenció del dia 26 de setembre, de permetre a la Junta escolar de fer aquestes contractacions.

De totes maneres aquest Projecte de modificació de la Llei de l'Escola Andorrana ja la debatrem en el seu moment i podrem entrar més en el fons.

El que sí és cert és que amb aquesta modificació es pretén garantir l'estabilitat, la seguretat del treball i la millor qualitat del personal auxiliar del pati i

menjador d'aquesta escola. I, això -com he dit en compliment-, del compromís que va assumir davant d'aquest Consell la ministra d'Educació el 26 de setembre del 2006. I entenem, per tant, que aquest serà un projecte que donarà una solució al problema que ha afectat a aquest col·lectiu.

Nosaltres, igual que el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, estem d'acord, com he dit, amb el fons de la Proposta i la votarem a favor, però volem matisar que en el que no estem d'acord, que quedi clar, és que es modifiqui la Llei de la funció pública per a solucionar aquesta qüestió i que en cap cas pensem que la solució que portarà el Govern tampoc hauria de passar, perquè aquestes persones passin a dependre directament del ministeri -una mica en la línia del que ha exposat el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

No obstant tot això, nosaltres -com he dit- votarem a favor d'aquesta Proposta amb la finalitat de donar suport a aquest col·lectiu de persones afectades i de fer notar la nostra preocupació per aquest tema i el nostre compromís amb tots aquells per trobar la millor solució.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol.

Alguna altra intervenció?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc vull agrair als dos grups el sentit del vot i celebrar que estiguem d'acord sobre el fons de la qüestió.

Només voldria aportar dos elements complementaris que, en realitat ja van ser debatuts en el moment que es van posar les preguntes tant a l'any 2002 com a l'any 2004 -l'una és a conseqüència de l'altra: la del 2004 és en conseqüència de la del 2002, i del redactat de la pregunta i després de la Proposta d'acord, conseqüència l'una de l'altra. És a dir, si primer consta en el redactat la modificació de la Llei de la funció pública és perquè les dues preguntes anteriors, les raons que s'havien donat des del Govern, era que la Llei de la funció pública no permetia la contractació d'aquest personal, perquè és personal que només treballa a hores, i per això em va semblar que la millor solució era, única i exclusivament, modificar la Llei de la funció pública per aquesta raó, perquè si es modificava això ho permetria pel personal d'Educació, però estic segur

que en d'altres ministeris hi ha personal que es pot trobar en situació idèntica -de treballar únicament a hores-, i automàticament no pot estar contractat en base als mateixos arguments.

En segon lloc, en cap moment he plantejat el problema de l'externalització. Sí que hi és, i és en base a una realitat. És a dir, el que es va constatar -i aquesta va ser la raó de la pregunta del 2004-, és que -i és una mica amb precisió a la intervenció de la Sra. Lurdes Font-: les despeses de funcionament van augmentar amb l'externalització, contràriament al que havia passat els anys anteriors, i va continuar passant als anys posteriors.

L'objectiu -i aquí coincidim aparentment- de la Proposta d'acord és l'estabilitat laboral del personal aquest, i que no haguem cada any o cada dos anys de tornar a les recontractacions, que és el problema que ha generat la situació... o que va generar la situació el mes de setembre.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i en base de les mateixes, proposaria també en aquest cas, l'aprovació per assentiment de l'Acord. Doncs, queda aprovat l'Acord.

No havent-hi cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 18.45h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877